

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

15650 *Llei 16/2012, de 27 de desembre, per la qual s'adopten mesures tributàries dirigides a la consolidació de les finances públiques i a l'impuls de l'activitat econòmica.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

En els últims mesos s'han introduït diverses mesures en l'àmbit tributari amb la finalitat de consolidar les finances públiques i, d'aquesta manera, corregir com més aviat millor els principals desequilibris que afecten l'economia espanyola, principalment la reducció del dèficit públic, tot això amb el fi últim de contribuir a la seva recuperació, que s'han incorporat a l'ordenament, bàsicament, mitjançant el Reial decret Llei 20/2011, de 30 de desembre, de mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera per a la correcció del dèficit públic, el Reial decret Llei 12/2012, de 30 de març, pel qual s'introdueixen diverses mesures tributàries i administratives dirigides a la reducció del dèficit públic, i el Reial decret Llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat.

Tanmateix, l'evolució dels ingressos públics continua requerint l'adopció de mesures addicionals que, reforçant aquests ingressos, i complementant les mesures anteriors, permetin fixar les bases d'una recuperació econòmica estable i duradora.

II

En l'àmbit de l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb l'objectiu de contribuir a la consolidació fiscal, s'adopten diverses mesures.

En primer lloc, se suprimeix la deducció per inversió en habitatge habitual a partir de l'1 de gener de 2013.

Amb tot, s'estableix un règim transitori pel qual poden continuar practicant la deducció per inversió en habitatge en exercicis futurs tots els contribuents que hagin adquirit abans del 31 de desembre de 2012 el seu habitatge habitual o hagin satisfet quantitats abans de la data esmentada per construir, ampliar, rehabilitar o dur a terme obres per raons de discapacitat en el seu habitatge habitual.

En segon lloc, estan subjectes a l'impost sobre la renda de les persones físiques a través d'un gravamen especial els premis de les loteries de l'Estat, comunitats autònomes, l'Organització Nacional de Cecs Espanyols, la Creu Roja Espanyola i entitats anàlogues de caràcter europeu, que fins ara n'estaven exempts.

En concret, el gravamen especial es merita en el moment en què s'abona o se satisfà el premi, i s'ha de practicar una retenció o un ingrés a compte que té caràcter alliberador de l'obligació de presentar una autoliquidació per aquest.

D'altra banda, s'aclareix el règim fiscal de la resta de jocs i es permet computar les pèrdues amb el límit dels guanys obtinguts en l'exercici esmentat.

En tercer lloc, amb la finalitat de penalitzar fiscalment els moviments especulatius, en la base imposable de l'estalvi només s'han d'incloure els guanys i les pèrdues patrimonials derivades de la transmissió d'elements patrimonials que hagin romàs en el patrimoni del contribuent durant més d'un any.

També es modifica la regla de càlcul de la retribució en espècie derivada de la cessió d'habitatge als empleats, quan aquest no sigui propietat de l'empresa. En aquest cas, la retribució en espècie es quantifica per l'import del cost del lloguer assumit per l'ocupador.

Finalment, es prorroga durant l'any 2013 el tractament que s'ha aplicat, per al període 2007-2012, tant en l'impost sobre la renda de les persones físiques com en l'impost sobre societats, per a les despeses i inversions efectuades en els exercicis esmentats per habitar els empleats a la utilització de les noves tecnologies de la comunicació i de la informació, per l'impuls que pot proporcionar a un sector rellevant de l'activitat econòmica.

Finalment, s'incrementa la tributació de les indemnitzacions o altres retribucions de quantia molt elevada derivades de l'extinció de relacions laborals o mercantils mitjançant la minoració o, en funció de la seva quantia, l'eliminació de la reducció del 40 per cent aplicable quan tinguin un període de generació superior a dos anys o s'hagin obtingut de forma notòriament irregular en el temps.

III

En l'àmbit de l'impost sobre societats, s'introdueix una mesura de caràcter temporal, que tendeix a limitar parcialment, per a grans empreses, l'amortització fiscalment deduïble corresponent als períodes impositius que s'iniciïn en els anys 2013 i 2014 amb l'objecte d'aconseguir un increment recaptador en aquesta figura impositiva.

D'altra banda, es prorroga, per a l'exercici 2013, l'aplicació d'un tipus de gravamen reduït en l'impost sobre societats per manteniment o creació d'ocupació per les microempreses, pels efectes beneficiosos que pot exercir sobre l'activitat econòmica, mesura el correlat de la qual en l'impost sobre la renda de les persones físiques, en forma de reducció del rendiment net d'activitats econòmiques, s'amplia igualment pel que fa a la seva vigència.

A més, es flexibilitzen els criteris específics que permeten l'aplicació del règim fiscal especial d'arrendament d'habitatges, de manera que es redueix el nombre mínim d'habitatges requerit i el període de temps en què s'han de mantenir en arrendament, i alhora se suprimeixen els requisits de mida dels habitatges. Així mateix, se suprimeix el requisit de mida de cada habitatge arrendat.

També es modifica el règim fiscal previst per a contractes d'arrendament financer, a través de l'amortització anticipada de determinats actius, en relació amb l'ajuda estatal SA.34936 (2012/N), amb l'objecte de complir l'autorització rebuda per la Comissió Europea, conforme a la qual aquella s'ha considerat com una mesura general i que no constitueix una ajuda d'Estat d'acord amb el Tractat de Funcionament de la Unió Europea.

Finalment, en sintonia amb la modificació que s'introdueix en l'impost sobre la renda de les persones físiques, es modifica la fiscalitat de les indemnitzacions que superin una determinada quantia, a través de la seva consideració com a despesa no deduïble, amb independència que estiguin correlacionades amb els ingressos de les entitats.

IV

Pels efectes positius que pot generar en l'àmbit empresarial, en afavorir tant el finançament intern com un millor accés al mercat de capitals, s'estableix l'opció, per als subjectes passius de l'impost sobre societats, els contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques que realitzin activitats econòmiques i els contribuents de l'impost sobre la renda de no residents que operin en territori espanyol a través d'un establiment permanent, d'actualitzar balanços. Aquesta actualització monetària de valors comptables, que té diversos antecedents normatius, incorpora tècniques d'actualització ja conegudes i comporta una càrrega fiscal reduïda.

V

Es prorroga durant l'exercici 2013 la vigència de l'impost sobre el patrimoni, restablert amb caràcter temporal, per als anys 2011 i 2012, pel Reial decret llei 13/2011, de 16 de setembre, perquè aquesta vigència permetrà contribuir a reforçar els ingressos públics.

VI

En relació amb l'impost sobre la renda de no residents, i de manera equivalent al que s'ha indicat en relació amb l'impost sobre la renda de les persones físiques, s'estableix un gravamen especial sobre els premis de les loteries esmentades anteriorment.

A més, es modifica la configuració del gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents de manera que queden subjectes a aquest gravamen exclusivament les entitats residents en un país o territori que tingui la consideració de paradís fiscal.

VII

En matèria de l'impost sobre el valor afegit, s'introdueix, en primer terme, una modificació amb un objectiu merament clarificador, de manera que s'estableix expressament que constitueix lliurament de béns l'adjudicació dels immobles promoguts per comunitats de béns als seus comuns, en proporció a la seva participació.

A més, en l'àmbit de la base imposable, es disposa que, en operacions a terminis, n'hi ha prou d'instar el cobrament d'un dels terminis per modificar-la; així mateix, s'introdueixen modificacions tècniques amb una finalitat aclaridora en els supòsits de rectificació de factures a destinataris que no actuïn com a empresaris i professionals, amb l'objectiu que, en cas de pagament posterior total o parcial de la contraprestació pel destinatari, aquest no resulti deutor davant la hisenda pública per l'import de la quota de l'impost que s'entengui inclosa en el pagament efectuat.

VIII

Per evitar tràmits administratius innecessaris a les administracions públiques, que han de presentar el document pel qual estableixin les anotacions preventives d'embargament davant la comunitat autònoma competent, encara que estiguin exemptes de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, s'estableix la no-subjecció a documents administratius de la modalitat d'actes jurídics documentats de l'impost esmentat per a les anotacions preventives d'embargament ordenades d'ofici per l'Administració competent per a això.

IX

En relació amb els tributs locals, en primer lloc s'exclou de l'exempció prevista a l'impost sobre béns immobles per als immobles integrants del patrimoni històric aquells en els quals es portin a terme certes explotacions econòmiques.

D'aquesta manera s'intenta evitar que s'aprofitin de l'exempció els qui utilitzen els immobles integrants del patrimoni esmentat per desenvolupar explotacions econòmiques mancades d'interès general.

No obstant això, a fi d'augmentar l'autonomia local, es crea una bonificació potestativa perquè els ajuntaments, si així ho desitgen, puguin continuar beneficiant fiscalment els immobles esmentats.

D'altra banda, es fa extensiva a l'impost sobre béns immobles i a l'impost sobre activitats econòmiques la bonificació potestativa aplicable a l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres quan es desenvolupin activitats econòmiques que siguin declarades d'interès especial o utilitat municipal perquè hi concorren circumstàncies socials, culturals, historicoartístiques o de foment de l'ocupació que justifiquin aquesta declaració.

Amb això es potencia l'autonomia local al·ludida per estimular activitats d'interès especial o utilitat per al municipi.

En relació amb l'impost sobre activitats econòmiques, per a aquells establiments que romanguin oberts durant un període inferior a l'any, s'aclareix que la reducció fixada en la seva rúbrica corresponent de les tarifes també és aplicable a la quota de superfície, i s'estableix la incompatibilitat entre l'aplicació d'aquesta reducció i la presentació de la baixa per cessament d'activitat.

Finalment, s'incorporen millores tècniques que afecten les notificacions, l'informe tecnicoeconòmic de les taxes i determinats supòsits de no-subjecció a l'impost sobre béns immobles.

X

També s'introdueixen diverses mesures en relació amb la formació i el manteniment del cadastre immobiliari.

En primer lloc, es preveu la possibilitat d'una tramitació abreujada del procediment d'inspecció cadastral, en línia amb el que disposa la Llei general tributària, que permet prescindir del tràmit d'audiència previ a la proposta de resolució quan se subscriuguin actes amb acord o quan les normes reguladores del procediment prevegin un tràmit d'al·legacions posterior a aquesta proposta.

D'altra banda, es dota de més flexibilitat l'actualització dels valors cadastrals per mitjà de les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

Així mateix, amb l'objectiu de millorar la lluita contra el frau fiscal que suposa la manca d'incorporació al cadastre dels béns immobles i de les seves alteracions físiques, es regula un nou procediment de regularització cadastral.

I, finalment, es preveu que a partir de l'aplicació del procediment de regularització cadastral esmentat es pugui determinar un nou valor cadastral per als béns immobles que tinguin construccions en sòl de naturalesa rústica que siguin indispensables per al desenvolupament de les explotacions agrícoles, ramaderes o forestals, sense necessitat que es dugui a terme un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general al municipi.

XI

Pel que fa al règim econòmic i fiscal de les Canàries, s'incorporen a la Llei reguladora de l'impost general indirecte canari les recents modificacions incloses a la Llei de l'impost sobre el valor afegit, així com les disposicions perquè el règim sigui uniforme en tot el territori de l'Estat.

De la mateixa manera, amb la mateixa finalitat, es modifiquen els articles de l'impost general indirecte canari pel que fa a les regles de localització dels lliuraments de béns, la meritació dels lliuraments de béns i de les prestacions de serveis i la base imposable de l'impost.

Finalment, es deroguen determinades previsions normatives en les lleis reguladores del règim econòmic i fiscal de les Canàries en matèries que ara regula una llei de la comunitat autònoma com a conseqüència d'assumir competències normatives que l'Estat li ha atribuït.

XII

Es crea l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit amb la pretensió d'assegurar un tractament fiscal harmonitzat que garanteixi més eficiència en el funcionament del sistema financer.

XIII

Es modifiquen determinats aspectes de la regulació aplicable a les societats anònimes cotitzades d'inversió en el mercat immobiliari, les conegudes com a SOCIMI, entitats que van néixer l'any 2009, amb la finalitat de crear un nou instrument d'inversió destinat al mercat immobiliari de l'arrendament, no tan sols d'habitatges, sinó de qualsevol immoble urbà.

L'objectiu que perseguien aquestes entitats es basava a dinamitzar el mercat de l'arrendament d'immobles, establint un mecanisme que faciliti la participació dels ciutadans en la propietat immobiliària. Per aconseguir-ho, aquestes figures intentaven garantir una rendibilitat estable en la inversió en el seu capital a través d'una distribució obligatòria de beneficis i un grau adequat de liquiditat a través de l'obligació de negociació en mercats regulats d'aquestes entitats.

Amb tot, l'experiència ha demostrat que existeix un nombre escàs d'entitats que s'acullin a aquest règim especial, possiblement a causa dels requisits exigits per a la seva aplicació, que l'han convertit en un règim totalment inoperatiu, per la qual cosa cal fer una revisió del marc jurídic d'aquestes entitats que permeti impulsar-ne la constitució, amb l'objecte de potenciar i dinamitzar el mercat immobiliari espanyol, i proporcionar liquiditat a les inversions immobiliàries.

En aquest sentit, en l'àmbit substantiu d'aquestes entitats, es flexibilitzen alguns dels seus requisits, entre els quals destaca la possibilitat de cotitzar en un sistema multilateral de cotització, o l'eliminació dels requisits relatius al finançament aliè, però sense renunciar als elements estructurals de configuració d'aquestes entitats, de manera similar als que existeixen a països del nostre entorn. Ara bé, la novetat principal se situa en el règim fiscal que se'ls aplica, que es regula de manera semblant al vigent en aquests països, a través de l'establiment d'una tributació a tipus de gravamen del zero per cent, per a aquestes entitats, respecte de les rendes que procedeixen del desenvolupament del seu objecte social i la seva finalitat específica.

XIV

Atesa la situació actual del mercat de cigarrets, cal incrementar l'impost mínim que hi recau, fins als 123,97 euros per 1.000 cigarrets. Junt amb l'establiment d'aquest nou mínim aplicable als paquets de 20 cigarrets venuts per sota de 3,95 euros, s'inclou un lleuger augment d'aquest mínim per a les labors els paquets de 20 cigarrets de les quals es venen per sota d'un preu determinat.

De forma similar al que s'estableix per als cigarrets s'actualitza el mínim previst per als cigars i cigars petits i la picadura per cargolar, i es fixa un increment similar del mínim d'aquelles d'aquestes labors que es venen a preus inferiors.

CAPÍTOL I

Impost sobre la renda de les persones físiques

Article 1. *Modificació de la deducció per inversió en habitatge habitual.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2013 s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni:

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 67, que queda redactat de la manera següent:

«1. La quota líquida estatal de l'impost és el resultat de disminuir la quota íntegra estatal en el 50 per cent de l'import total de les deduccions que preveu l'article 68 d'aquesta Llei.»

Dos. Se suprimeix l'apartat 1 de l'article 68.

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 69, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els límits de la deducció a què es refereix l'apartat 2 de l'article 68 d'aquesta Llei són els que estableixi la normativa de l'impost sobre societats per als incentius i estímuls a la inversió empresarial. Aquests límits s'han d'aplicar sobre la quota que resulti de minorar la suma de les quotes íntegres, estatal i autonòmica, en l'import total de la deducció per actuacions per a la protecció i difusió del patrimoni històric espanyol i de les ciutats, conjunts i béns declarats patrimoni mundial, que preveu l'article 68.5 d'aquesta Llei.»

Quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 70, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'aplicació de la deducció per compte estalvi empresa requereix que l'import comprovat del patrimoni del contribuent en finalitzar el període de la imposició excedeixi el valor que donava la seva comprovació al començament d'aquest període almenys en la quantia de les inversions realitzades, sense computar els interessos i altres despeses de finançament.»

Cinc. Es modifica l'apartat 1 de l'article 77, que queda redactat de la manera següent:

«1. La quota líquida autonòmica és el resultat de disminuir la quota íntegra autonòmica en la suma de:

a) El 50 per cent de l'import total de les deduccions que preveu l'article 68 d'aquesta Llei, amb els límits i requisits de situació patrimonial que preveuen els articles 69 i 70.

b) L'import de les deduccions que estableix la comunitat autònoma en l'exercici de les competències que preveu la Llei 22/2009, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia.»

Sis. Se suprimeix l'article 78.

Set. Es modifica l'apartat 4 de l'article 96, que queda redactat de la manera següent:

«4. Estan obligats a declarar en tot cas els contribuents que tinguin dret a deducció per compte estalvi empresa, per doble imposició internacional o que efectuïn aportacions a patrimonis protegits de les persones amb discapacitat, plans de pensions, plans de previsió assegurats o mutualitats de previsió social, plans de previsió social empresarial i assegurances de dependència que redueixin la base imposable, en les condicions que s'estableixin per reglament.»

Vuit. Es modifica la disposició addicional vint-i-tresena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional vint-i-tresena. *Consideració d'habitatge habitual als efectes de determinades exempcions.*

Als efectes que preveuen els articles 7.t), 33.4.b), i 38 d'aquesta Llei es considera habitatge habitual aquell en què el contribuent resideixi durant un termini continuat de tres anys. No obstant això, s'entén que l'habitatge va tenir aquell caràcter quan, malgrat no haver transcorregut el termini esmentat, concorrien circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi d'habitatge, com ara celebració de matrimoni, separació matrimonial, trasllat laboral, obtenció de primera ocupació o d'ocupació més avantatjosa o altres d'anàlogues.

Quan l'habitatge hagi estat habitat de manera efectiva i permanent pel contribuent en el termini de dotze mesos, comptats a partir de la data d'adquisició o finalització de les obres, el termini de tres anys previst en el paràgraf anterior es computa des d'aquesta última data.»

Nou. S'afegeix una nova disposició transitòria divuitena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria divuitena. *Deducció per inversió en habitatge habitual.*

1. Poden aplicar la deducció per inversió en habitatge habitual en els termes previstos en l'apartat 2 d'aquesta disposició:

a) Els contribuents que hagin adquirit el seu habitatge habitual amb anterioritat a l'1 de gener de 2013 o hagin satisfet quantitats amb anterioritat a la data esmentada per a la seva construcció.

b) Els contribuents que hagin satisfet quantitats amb anterioritat a l'1 de gener de 2013 per obres de rehabilitació o ampliació de l'habitatge habitual, sempre que les obres esmentades estiguin acabades abans de l'1 de gener de 2017.

c) Els contribuents que hagin satisfet quantitats per a l'execució d'obres i instal·lacions d'adequació de l'habitatge habitual de les persones amb discapacitat amb anterioritat a l'1 de gener de 2013 sempre que les obres o instal·lacions esmentades estiguin concloses abans de l'1 de gener de 2017.

En tot cas, cal que el contribuent hagi practicat la deducció per inversió en habitatge habitual en relació amb les quantitats satisfetes per a l'adquisició o construcció de l'habitatge esmentat en un període impositiu meritat amb anterioritat a l'1 de gener de 2013, llevat que fos aplicable el que disposa l'article 68.1.2a d'aquesta Llei en la seva redacció vigent a 31 de desembre de 2012.

2. La deducció per inversió en habitatge habitual s'aplica conforme al que disposen els articles 67.1, 68.1, 70.1, 77.1, i 78 de la Llei de l'impost, en la seva redacció en vigor a 31 de desembre de 2012, sense perjudici dels percentatges de deducció que conforme al que disposa la Llei 22/2009 hagi aprovat la comunitat autònoma.

3. Els contribuents que per aplicació del que estableix aquesta disposició exercitin el dret a la deducció estan obligats, en tot cas, a presentar declaració per aquest impost i l'import de la deducció calculada així minora l'import de la suma de la quota íntegra estatal i autonòmica de l'impost als efectes que preveu l'apartat 2 de l'article 69 d'aquesta Llei.

4. Els contribuents que amb anterioritat a l'1 de gener de 2013 hagin dipositat quantitats en comptes habitatge destinats a la primera adquisició o rehabilitació de l'habitatge habitual, sempre que en la data esmentada no hagi transcorregut el termini de quatre anys des de l'obertura del compte, poden sumar a la quota líquida estatal i a la quota líquida autonòmica meritades en l'exercici 2012 les deduccions practicades fins a l'exercici 2011, sense interessos de demora.»

Article 2. *Modificació del règim fiscal aplicable als guanys en el joc.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni:

U. Amb efectes des de l'1 de gener de 2013, se suprimeix la lletra ñ) de l'article 7.

Dos. Amb efectes des de l'1 de gener de 2012, es modifica la lletra d) de l'apartat 5 de l'article 33, que queda redactada de la manera següent:

«d) Les degudes a pèrdues en el joc obtingudes en el període impositiu que excedeixin els guanys obtinguts en el joc en el mateix període.

En cap cas es computen les pèrdues derivades de la participació en els jocs als quals es refereix la disposició addicional trenta-tresena d'aquesta Llei.»

Tres. Amb efectes des de l'1 de gener de 2013, es modifica la disposició addicional trenta-tresena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional trenta-tresena. *Gravamen especial sobre els premis de determinades loteries i apostes.*

1. Estan subjectes a aquest impost mitjançant un gravamen especial els premis següents obtinguts per contribuents d'aquest impost:

a) Els premis de les loteries i apostes organitzades per la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat i pels òrgans o entitats de les comunitats autònomes, així com dels sortejos organitzats per la Creu Roja Espanyola i de les modalitats de jocs autoritzades a l'Organització Nacional de Cecs Espanyols.

b) Els premis de les loteries, apostes i sortejos organitzats per organismes públics o entitats que exerceixin activitats de caràcter social o assistencial sense ànim de lucre establerts en altres estats membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu i que persegueixin objectius idèntics als dels organismes o entitats que assenyalava la lletra anterior.

El gravamen especial s'exigeix de forma independent respecte de cada dècim, fracció o cupó de loteria o aposta premiats.

2. Estan exempts del gravamen especial els premis l'import íntegre dels quals sigui igual o inferior a 2.500 euros. Els premis l'import íntegre dels quals sigui superior a 2.500 euros s'han de sotmetre a tributació respecte de la part del premi que excedeixi aquest import.

El que disposa el paràgraf anterior és aplicable sempre que la quantia del dècim, fracció o cupó de loteria, o de l'aposta efectuada, sigui d'almenys 0,50 euros. En cas que sigui inferior a 0,50 euros, la quantia màxima exempta assenyalada en el paràgraf anterior es redueix de forma proporcional.

En el supòsit que el premi sigui de titularitat compartida, la quantia exempta prevista en els paràgrafs anteriors es prorrogeja entre els cotitulars en funció de la quota que els correspongui.

3. La base imposable del gravamen especial està formada per l'import del premi que excedeixi la quantia exempta prevista en l'apartat 2 anterior. Si el premi és en espècie, la base imposable és aquella quantia que, una vegada minorada en l'import de l'ingrés a compte, doni la part del valor de mercat del premi que excedeixi la quantia exempta prevista en l'apartat 2 anterior.

En el supòsit que el premi sigui de titularitat compartida, la base imposable es prorrogeja entre els cotitulars en funció de la quota que els correspongui.

4. La quota íntegra del gravamen especial és la resultant d'aplicar a la base imposable que preveu l'apartat 3 anterior el tipus del 20 per cent. La quota esmentada es minora en l'import de les retencions o ingressos a compte que preveu l'apartat 6 d'aquesta disposició addicional.

5. El gravamen especial es merita en el moment en què se satisfà o s'abona el premi obtingut.

6. Els premis previstos en aquesta disposició addicional estan subjectes a retenció o ingrés a compte d'acord amb el que disposen els articles 99 i 105 d'aquesta Llei.

El percentatge de retenció o ingrés a compte és el 20 per cent. La base de retenció o ingrés a compte està determinada per l'import de la base imposable del gravamen especial.

7. Els contribuents que hagin obtingut els premis previstos en aquesta disposició estan obligats a presentar una autoliquidació per aquest gravamen especial, que determini l'import del deute tributari corresponent, i a ingressar el seu

import en el lloc, la forma i els terminis que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

No obstant això, no existeix obligació de presentar aquesta autoliquidació quan el premi obtingut sigui de quantia inferior a l'import exempt que preveu l'apartat 2 anterior o s'hagi practicat retenció o l'ingrés a compte conforme al que preveu l'apartat 6 anterior.

8. No s'han d'integrar en la base imposable de l'impost els premis previstos en aquesta disposició addicional. Les retencions o ingressos a compte practicats de conformitat amb el que s'hi preveu no minoren la quota líquida total de l'impost ni es tenen en compte als efectes del que preveu l'article 103 d'aquesta Llei.

9. El que estableix aquesta disposició addicional no és aplicable als premis derivats de jocs celebrats amb anterioritat a l'1 de gener de 2013.»

Article 3. *Modificació del règim fiscal aplicable als guanys i les pèrdues patrimonials derivades de la transmissió d'elements patrimonials que hagin romàs menys d'un any en el patrimoni del contribuent.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2013 s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni:

U. Es modifica la lletra b) de l'article 46, que queda redactada de la manera següent:

«b) Els guanys i les pèrdues patrimonials que es posin de manifest amb motiu de transmissions d'elements patrimonials adquirits o de millores realitzades en aquests amb més d'un any d'antelació a la data de transmissió o de drets de subscripció que corresponguin a valors adquirits, així mateix, amb la mateixa antelació.»

Dos. Es modifica l'article 48, que queda redactat de la manera següent:

«Article 48. *Integració i compensació de rendes en la base imposable general.*

La base imposable general és el resultat de sumar els saldos següents:

a) El saldo resultant d'integrar i compensar entre si, sense cap limitació, en cada període impositiu, els rendiments i les imputacions de renda a què es refereix l'article 45 d'aquesta Llei.

b) El saldo positiu resultant d'integrar i compensar, exclusivament entre si, en cada període impositiu, els guanys i les pèrdues patrimonials, exclosos els que preveu l'article següent.

Si el resultat de la integració i compensació a què es refereix aquest paràgraf dóna un saldo negatiu, el seu import s'ha de compensar amb el saldo positiu de les rendes que preveu el paràgraf a) d'aquest article, obtingut en el mateix període impositiu, amb el límit del 10 per cent de l'esmentat saldo positiu.

Si després de la compensació esmentada queda un saldo negatiu, el seu import s'ha de compensar en els quatre anys següents en el mateix ordre que estableixen els paràgrafs anteriors.

La compensació s'ha d'efectuar en la quantia màxima que permeti cadascun dels exercicis següents i sense que es pugui practicar fora del termini de quatre anys mitjançant l'acumulació a pèrdues patrimonials d'exercicis posteriors.»

Tres. S'afegeixen dos apartats, 5 i 6, en la disposició transitòria setena, que queden redactats de la manera següent:

«5. Les pèrdues patrimonials a què es refereix l'article 49.1 b) d'aquesta Llei, en la seva redacció en vigor a 31 de desembre de 2012, corresponents als períodes impositius 2009, 2010, 2011 i 2012 que estiguin pendents de compensació a 1 de gener de 2013, s'han de seguir compensant amb el saldo dels guanys i les pèrdues patrimonials a què es refereix l'article 49.1 b) d'aquesta Llei.

6. Les pèrdues patrimonials a què es refereix l'article 48 b) d'aquesta Llei, en la seva redacció en vigor a 31 de desembre de 2012, corresponents als períodes impositius 2009, 2010, 2011 i 2012 que estiguin pendents de compensació a 1 de gener de 2013, s'han de seguir compensant en la forma que preveu el paràgraf b) de l'article 48 d'aquesta Llei, si bé el límit previst en el segon paràgraf de l'esmentada lletra b) segueix sent del 25 per cent. En cap cas, la compensació efectuada per aplicació del que disposa aquest apartat, juntament amb la compensació corresponent a pèrdues patrimonials de la mateixa naturalesa generades a partir de l'1 de gener de 2013, pot excedir el 25 per cent del saldo positiu de les rendes que preveu el paràgraf a) de l'article 48 d'aquesta Llei.»

Article 4. *Modificació de la regla especial de valoració de la retribució en espècie derivada de la utilització d'habitatge.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2013 s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni:

U. Es modifica la lletra a) del número 1r de l'apartat 1 de l'article 43, que queda redactada de la manera següent:

«a) En el cas d'utilització d'un habitatge que sigui propietat del pagador, el 10 per cent del valor cadastral.

En el cas d'immobles localitzats en municipis en què els valors cadastrals hagin estat revisats o modificats, o determinats mitjançant un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general, de conformitat amb la normativa cadastral, i hagin entrat en vigor a partir de l'1 de gener de 1994, el 5 per cent del valor cadastral.

Si en la data de meritació de l'impost els immobles no tenen valor cadastral o aquest no ha estat notificat al titular, s'ha de prendre com a base d'imputació d'aquests el 50 per cent de l'impost pel qual s'hagin de computar a efectes de l'impost sobre el patrimoni. En aquests casos, el percentatge és del 5 per cent.

La valoració resultant no pot excedir el 10 per cent de les contraprestacions del treball restants.»

Dos. Es modifica la lletra d) del número 1r de l'apartat 1 de l'article 43, que queda redactada de la manera següent:

«d) Pel cost per al pagador, inclosos els tributs que gravin l'operació, les rendes següents:

Les prestacions en concepte de manutenció, allotjament, viatges i similars.

Les primes o quotes satisfetes en virtut de contracte d'assegurança o un altre de similar, sense perjudici del que preveuen els paràgrafs e) i f) de l'apartat 2 de l'article anterior.

Les quantitats destinades a satisfer despeses d'estudis i manutenció del contribuïent o d'altres persones que hi estiguin lligades per vincle de parentiu, inclosos els afins, fins al quart grau inclusivament, sense perjudici del que preveu l'apartat 2 de l'article anterior.

La utilització d'un habitatge que no sigui propietat del pagador. La valoració resultant no pot ser inferior a la que hauria correspost si s'hagués aplicat el que disposa la lletra a) del número 1r d'aquest apartat.»

Tres. S'afegeix una nova disposició transitòria vint-i-quatrena amb la redacció següent:

«Disposició transitòria vint-i-quatrena. *Rendiments del treball en espècie consistents en la utilització d'habitatge.*

Durant el període impositiu 2013, els rendiments del treball en espècie derivats de la utilització d'habitatge quan aquest no sigui propietat del pagador es poden seguir valorant conforme al que disposa la lletra a) del número 1r de l'apartat 1 de l'article 43 d'aquesta Llei en la seva redacció en vigor a 31 de desembre de 2012, sempre que l'entitat ocupadora ja els estigui satisfent en relació amb l'habitatge esmentat amb anterioritat al 4 d'octubre de 2012.»

Article 5. *Reducció del rendiment net d'activitats econòmiques per creació o manteniment d'ocupació.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2013, es modifica la disposició addicional vint-i-setena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional vint-i-setena. *Reducció del rendiment net de les activitats econòmiques per manteniment o creació d'ocupació.*

1. En cada un dels períodes impositius 2009, 2010, 2011, 2012 i 2013, els contribuents que exerceixin activitats econòmiques l'import net de la xifra de negocis de les quals per al seu conjunt sigui inferior a 5 milions d'euros i tinguin una plantilla mitjana inferior a 25 empleats, poden reduir en un 20 per 100 el rendiment net positiu declarat, minorat si s'escau per les reduccions que preveu l'article 32 d'aquesta Llei, corresponent a aquestes, quan mantinguin o creïn ocupació.

A aquests efectes, s'entén que el contribuent manté o crea ocupació quan en cada un dels períodes impositius esmentats la plantilla mitjana utilitzada en el conjunt de les seves activitats econòmiques no sigui inferior a la unitat i a la plantilla mitjana del període impositiu 2008.

L'import de la reducció calculada així no pot ser superior al 50 per cent de l'import de les retribucions satisfetes en l'exercici al conjunt dels seus treballadors.

La reducció s'ha d'aplicar de forma independent en cada un dels períodes impositius en què es compleixin els requisits.

2. Per calcular la plantilla mitjana utilitzada a què es refereix l'apartat 1 anterior s'han de considerar les persones ocupades, en els termes que disposi la legislació laboral, tenint en compte la jornada contractada en relació amb la jornada completa i la durada de la relació laboral esmentada respecte del nombre total de dies del període impositiu.

No obstant això, quan el contribuent no exerceixi cap activitat econòmica amb anterioritat a l'1 de gener de 2008 i iniciï el seu exercici en el període impositiu 2008, la plantilla mitjana corresponent a aquest període impositiu s'ha de calcular prenent en consideració el temps transcorregut des de l'inici de l'activitat.

Quan el contribuent no estigui exercint cap activitat econòmica amb anterioritat a l'1 de gener de 2009 i iniciï el seu exercici després d'aquesta data, la plantilla mitjana corresponent al període impositiu 2008 és zero.

3. A l'efecte de determinar l'import net de la xifra de negocis, s'ha de tenir en consideració el que estableix l'apartat 3 de l'article 108 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

Quan en qualsevol dels períodes impositius la durada de l'activitat econòmica hagi estat inferior a l'any, l'import net de la xifra de negocis s'ha d'eleva a l'any.

4. Quan el contribuent no estigui exercint cap activitat econòmica amb anterioritat a l'1 de gener de 2009 i iniciï el seu exercici el 2009, 2010, 2011, 2012 o

2013, i la plantilla mitjana corresponent al període impositiu en què s'iniciï l'activitat sigui superior a zero i inferior a la unitat, la reducció que estableix l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional s'ha d'aplicar en el període impositiu d'inici de l'activitat a condició que en el període impositiu següent la plantilla mitjana no sigui inferior a la unitat.

L'incompliment del requisit a què es refereix el paràgraf anterior motiva la no-aplicació de la reducció en el període impositiu d'inici de la seva activitat econòmica, i s'ha de presentar una autoliquidació complementària, amb els corresponents interessos de demora, en el termini que hi hagi entre la data en què s'incompleix el requisit i la finalització del termini reglamentari de declaració corresponent al període impositiu en què es produeix aquest incompliment.»

Article 6. *Despeses i inversions per habitar els empleats en la utilització de les noves tecnologies de la comunicació i de la informació.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2013, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni:

U. L'apartat 1 de la disposició addicional vint-i-cinquena queda redactat de la manera següent:

«1. Les despeses i inversions efectuades durant els anys 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012 i 2013 per habitar els empleats en la utilització de les noves tecnologies de la comunicació i de la informació, quan només les puguin utilitzar fora del lloc i horari de treball, tenen el tractament fiscal següent:

a) Impost sobre la renda de les persones físiques: les despeses i inversions esmentades tenen la consideració de despeses de formació en els termes que preveu l'article 42.2.b d'aquesta Llei.

b) Impost sobre societats: les despeses i inversions esmentades donen dret a l'aplicació de la deducció que preveu l'article 40 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004.»

Dos. La disposició transitòria vintena queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vintena. *Despeses i inversions per habitar els empleats en la utilització de les noves tecnologies de la comunicació i de la informació.*

Sense perjudici del que estableix la disposició derogatòria segona d'aquesta Llei, l'article 40 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, prorroga la seva vigència durant els anys 2011, 2012 i 2013 per a les despeses i inversions per habitar els empleats en la utilització de les noves tecnologies de la comunicació i de la informació.»

CAPÍTOL II

Impost sobre societats

Article 7. *Limitació a les amortitzacions fiscalment deduïbles en l'impost sobre societats.*

L'amortització comptable de l'immobilitzat material, intangible i de les inversions immobiliàries corresponent als períodes impositius que s'iniciïn dins dels anys 2013 i 2014 per a les entitats que, en aquests períodes impositius, no compleixin els requisits que estableixen els apartats 1, 2 o 3 de l'article 108 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, es dedueix en la base imposable fins al 70 per cent de la que hauria resultat fiscalment deduïble si no

s'hagués aplicat aquest percentatge, d'acord amb els apartats 1 i 4 de l'article 11 de la Llei esmentada.

La limitació que preveu aquest article també és aplicable en relació amb l'amortització que hagués resultat fiscalment deduïble respecte dels béns que s'amortitzin segons el que estableixen els articles 111, 113 o 115 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, quan el subjecte passiu no compleixi els requisits que estableixen els apartats 1, 2 o 3 de l'article 108 de la Llei esmentada en el període impositiu corresponent.

L'amortització comptable que no sigui fiscalment deduïble en virtut del que disposa aquest article s'ha de deduir de forma lineal durant un termini de 10 anys o opcionalment durant la vida útil de l'element patrimonial, a partir del primer període impositiu que s'iniciï dins de l'any 2015.

No té la consideració de deteriorament l'amortització comptable que no sigui fiscalment deduïble com a conseqüència de l'aplicació del que disposa aquest article.

El que preveu aquest article no és aplicable respecte dels elements patrimonials que hagin estat objecte d'un procediment específic de comunicació o d'autorització, per part de l'Administració tributària, en relació amb la seva amortització.

Article 8. *Tipus de gravamen reduït en l'impost sobre societats per manteniment o creació d'ocupació.*

Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2013, es modifica la disposició addicional dotzena del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional dotzena. *Tipus de gravamen reduït en l'impost sobre societats per manteniment o creació d'ocupació.*

1. En els períodes impositius iniciats dins dels anys 2009, 2010, 2011, 2012 i 2013, les entitats l'import net de la xifra de negocis de les quals que hi hagi hagut en els períodes esmentats sigui inferior a 5 milions d'euros i la plantilla mitjana en aquests sigui inferior a 25 empleats, han de tributar segons l'escala següent, excepte si de conformitat amb el que preveu l'article 28 d'aquesta Llei han de tributar a un tipus diferent del general:

a) Per la part de base imposable compresa entre 0 i 120.202,41 euros, al tipus del 20 per cent.

En els períodes impositius iniciats dins dels anys 2011, 2012 i 2013, aquest tipus s'aplica sobre la part de base imposable compresa entre 0 i 300.000 euros.

b) Per la part de base imposable restant, al tipus del 25 per cent.

Quan el període impositiu tingui una durada inferior a l'any, s'ha d'aplicar el que estableix l'últim paràgraf de l'article 114 d'aquesta Llei.

2. L'aplicació de l'escala a què es refereix l'apartat anterior està condicionada al fet que, durant els dotze mesos següents a l'inici de cada un d'aquests períodes impositius, la plantilla mitjana de l'entitat no sigui inferior a la unitat i, a més, tampoc no sigui inferior a la plantilla mitjana dels dotze mesos anteriors a l'inici del primer període impositiu que comenci a partir de l'1 de gener de 2009.

Quan l'entitat s'hagi constituït dins d'aquest termini anterior de dotze mesos, s'ha de prendre la plantilla mitjana que resulti d'aquest període.

Els requisits per a l'aplicació de l'escala s'han de computar de manera independent en cada un d'aquests períodes impositius.

En cas d'incompliment de la condició establerta en aquest apartat, escau fer la regularització en la forma que estableix l'apartat 5 d'aquesta disposició addicional.

3. Per calcular la plantilla mitjana de l'entitat s'han de considerar les persones ocupades, en els termes que disposi la legislació laboral, tenint en compte la jornada contractada en relació amb la jornada completa.

Es computa que la plantilla mitjana dels dotze mesos anteriors a l'inici del primer període impositiu que comenci a partir de l'1 de gener de 2009 és zero si l'entitat s'ha constituït a partir d'aquesta data.

4. A l'efecte de determinar l'import net de la xifra de negocis, s'ha de tenir en consideració el que estableix l'apartat 3 de l'article 108 d'aquesta Llei.

Quan l'entitat sigui de nova creació, o algun dels períodes impositius a què es refereix l'apartat 1 d'aquesta disposició adicional hagi tingut una durada inferior a l'any, o bé l'activitat s'hagi exercit durant un termini també inferior, l'import net de la xifra de negocis s'ha d'eleva a l'any.

5. Quan l'entitat s'hagi constituït dins dels anys 2009, 2010, 2011, 2012 o 2013 i la plantilla mitjana en els dotze mesos següents a l'inici del primer període impositiu sigui superior a zero i inferior a la unitat, l'escala establerta a l'apartat 1 d'aquesta disposició adicional s'ha d'aplicar en el període impositiu de constitució de l'entitat a condició que en els dotze mesos posteriors a la conclusió d'aquest període impositiu la plantilla mitjana no sigui inferior a la unitat.

Quan s'incompleixi aquesta condició, el subjecte passiu ha d'ingressar juntament amb la quota del període impositiu en què tingui lloc l'incompliment l'import resultant d'aplicar el 5 per cent a la base imposable del primer període impositiu esmentat, a més dels interessos de demora.

6. Quan sigui aplicable al subjecte passiu la modalitat de pagament fraccionat establerta a l'apartat 3 de l'article 45 d'aquesta Llei, l'escala a què es refereix l'apartat 1 anterior no és aplicable en la quantificació dels pagaments fraccionats.»

CAPÍTOL III

Actualització de balanços

Article 9. *Actualització de balanços.*

1. Els subjectes passius de l'impost sobre societats, els contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques que duguin a terme activitats econòmiques, que portin la seva comptabilitat conforme al Codi de comerç o estiguin obligats a portar els llibres registre de la seva activitat econòmica, i els contribuents de l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent es poden acollir, amb caràcter voluntari, a l'actualització de valors regulada en aquesta disposició.

En el cas de subjectes passius que tributin en el règim de consolidació fiscal, d'acord amb el que estableix el capítol VII del títol VII del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, les operacions d'actualització es practiquen en règim individual.

2. Són actualitzables els elements de l'immobilitzat material i de les inversions immobiliàries situats tant a Espanya com a l'estranger. Si es tracta de contribuents de l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent, els elements actualitzables han d'estar adscrits a aquest establiment permanent.

També són actualitzables:

a) Els elements de l'immobilitzat material i de les inversions immobiliàries adquirits en règim d'arrendament a què es refereix l'apartat 1 de la disposició adicional setena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit. Els efectes de l'actualització estan condicionats, amb caràcter resolutori, a l'exercici de l'opció de compra.

b) Els elements patrimonials corresponents a acords de concessió registrats com a actiu intangible per les empreses concessionàries que hagin d'aplicar els criteris comptables que estableix l'Ordre EHA/3362/2010, de 23 de desembre, per la qual s'aproven les normes d'adaptació del Pla general de comptabilitat a les empreses concessionàries d'infraestructures públiques.

L'actualització es refereix necessàriament a tots els elements susceptibles d'aquesta i a les amortitzacions corresponents, llevat del cas dels immobles, respecte als quals es pot optar per la seva actualització de forma independent per a cadascun. En el cas d'immobles, l'actualització s'ha de efectuar distingint entre el valor del sòl i el de la construcció.

En el cas de contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques, els elements actualitzables han d'estar adscrits a l'activitat econòmica.

3. L'actualització de valors s'ha de practicar respecte dels elements susceptibles d'actualització que figurin en el primer balanç tancat amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta disposició, o en els corresponents llibres registre a 31 de desembre de 2012 en el cas de contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques que estiguin obligats per l'impost esmentat a portar aquests llibres, sempre que no estiguin fiscalment amortitzats en la seva totalitat. A aquests efectes, s'han de tenir en compte, com a mínim, les amortitzacions que es van haver d'efectuar amb el caràcter esmentat.

L'import de les revaloracions comptables que resultin de les operacions d'actualització s'ha de portar al compte «reserva de revaloració de la Llei 16/2012, de 27 de desembre», que forma part dels fons propis. Si es tracta de contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques que estiguin obligats a portar els llibres registre de la seva activitat econòmica, l'import de la revaloració comptable s'ha de reflectir en el llibre registre de béns d'inversió.

Les operacions d'actualització s'han d'efectuar dins del període comprès entre la data de tancament del balanç a què es refereix el paràgraf primer d'aquest apartat i el dia en què acabi el termini per a la seva aprovació. Si es tracta de persones jurídiques, el balanç actualitzat ha d'estar aprovat per l'òrgan social competent. En el cas de contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques les operacions d'actualització s'han d'efectuar dins del període comprès entre el 31 de desembre de 2012 i la data de finalització del termini de presentació de la declaració per aquest impost corresponent al període impositiu 2012.

4. No es poden acollir a aquesta disposició les operacions d'incorporació d'elements patrimonials no registrats en els llibres de comptabilitat, o en els llibres registre corresponents en el cas de contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques que estiguin obligats per aquest impost a portar-los, ni les d'eliminació dels esmentats llibres dels passius inexistents.

5. Les operacions d'actualització s'han de practicar aplicant els coeficients següents:

Coeficient

Amb anterioritat a l'1 de gener de 1984 .	2,2946
En l'exercici 1984	2,0836
En l'exercici 1985	1,9243
En l'exercici 1986	1,8116
En l'exercici 1987	1,7258
En l'exercici 1988	1,6487
En l'exercici 1989	1,5768
En l'exercici 1990	1,5151
En l'exercici 1991	1,4633
En l'exercici 1992	1,4309
En l'exercici 1993	1,4122
En l'exercici 1994	1,3867
En l'exercici 1995	1,3312
En l'exercici 1996	1,2679
En l'exercici 1997	1,2396
En l'exercici 1998	1,2235
En l'exercici 1999	1,2150

En l'exercici 2000	1,2089
En l'exercici 2001	1,1839
En l'exercici 2002	1,1696
En l'exercici 2003	1,1499
En l'exercici 2004	1,1389
En l'exercici 2005	1,1238
En l'exercici 2006	1,1017
En l'exercici 2007	1,0781
En l'exercici 2008	1,0446
En l'exercici 2009	1,0221
En l'exercici 2010	1,0100
En l'exercici 2011	1,0100
En l'exercici 2012	1,0000

Els coeficients s'han d'aplicar de la manera següent:

a) Sobre el preu d'adquisició o cost de producció, atenent l'any d'adquisició o producció de l'element patrimonial. El coeficient aplicable a les millores és el corresponent a l'any en què s'hagin efectuat.

b) Sobre les amortitzacions comptables corresponents al preu d'adquisició o cost de producció que van ser fiscalment deduïbles, atenent l'any en què es van realitzar.

Si es tracta d'elements patrimonials actualitzats d'acord amb el que preveu l'article 5 del Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, els coeficients s'han d'aplicar sobre el preu d'adquisició i sobre les amortitzacions que van ser fiscalment deduïbles corresponents a aquest, sense tenir en consideració l'import de l'increment net de valor resultant de les operacions d'actualització.

En el cas d'entitats de crèdit i asseguradores, als efectes de l'aplicació d'aquest apartat, no es tenen en compte les revaloracions dels immobles que s'hagin pogut fer, com a conseqüència de la primera aplicació, respectivament, de la Circular 4/2004, de 22 de desembre, a entitats de crèdit, sobre normes d'informació financera pública i reservada i models d'estats financers, i del Reial decret 1317/2008, de 24 de juliol, pel qual s'aprova el Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores i que no van tenir incidència fiscal.

6. La diferència entre les quantitats determinades per l'aplicació del que estableix l'apartat anterior s'ha de minorar en l'import del valor net anterior de l'element patrimonial i al resultat s'ha d'aplicar, quan escaigui, un coeficient que està determinat per:

1r En el numerador: el patrimoni net.

2n En el denominador: el patrimoni net més passiu total menys els drets de crèdit i la tresoreria.

Les magnituds determinants del coeficient són les que hi havia durant el temps de tinença de l'element patrimonial o en els cinc exercicis anteriors a la data del balanç d'actualització, si aquest últim termini és menor, a elecció del subjecte passiu o contribuent.

Aquest coeficient no s'ha d'aplicar quan sigui superior a 0,4.

Per determinar el valor anterior de l'element patrimonial actualitzat s'han de tenir en compte els valors que hagin estat considerats als efectes d'aplicar els coeficients d'actualització a què es refereix aquest apartat, incloses les amortitzacions.

El coeficient a què es refereix aquest apartat no és aplicable als contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

7. L'import que resulti de les operacions descrites en l'apartat anterior s'ha de minorar en l'increment net de valor derivat de les operacions d'actualització previstes en el Reial decret llei 7/1996, en què la diferència positiva determinada així és l'import de la depreciació monetària o l'increment net de valor de l'element patrimonial actualitzat. Aquest import s'ha d'abonar al compte «reserva de revaloració de la Llei 16/2012, de 27

de desembre», i, sumat al valor anterior a la realització de les operacions d'actualització que siguin aplicables d'aquesta disposició, determina el nou valor de l'element patrimonial actualitzat.

El nou valor actualitzat no pot excedir el valor de mercat de l'element patrimonial actualitzat, tenint en compte el seu estat d'ús en funció dels desgastos tècnics i econòmics i de la utilització que en faci el subjecte passiu o contribuent.

El saldo del compte «reserva de revaloració de la Llei 16/2012, de 27 de desembre» no pot tenir caràcter deutor, ni en relació amb el conjunt de les operacions d'actualització ni en relació amb l'actualització d'algun element patrimonial.

L'increment net de valor resultant de les operacions d'actualització s'amortitza, a partir del primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2015, durant els que restin per completar la vida útil de l'element patrimonial, en els mateixos termes que correspon a les renovacions, ampliacions o millores.

8. Els subjectes passius o els contribuents que practiquin l'actualització han de satisfer un gravamen únic del 5 per cent sobre el saldo creditor del compte «reserva de revaloració de la Llei 16/2012, de 27 de desembre». Si es tracta de contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques que estiguin obligats a portar els llibres registre de la seva activitat econòmica, el gravamen únic recau sobre l'increment net de valor dels elements patrimonials actualitzats.

S'entén realitzat el fet imposable del gravamen únic, en el cas de persones jurídiques, quan l'òrgan competent aprovi el balanç actualitzat i, en el cas de persones físiques, quan es formuli el balanç actualitzat. Si es tracta de contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques que estiguin obligats a portar els llibres registre de la seva activitat econòmica, el fet imposable s'entén realitzat el dia 31 de desembre de 2012.

El gravamen únic és exigible el dia que es presenti la declaració relativa al període impositiu al qual correspongui el balanç en què consten les operacions d'actualització. Si es tracta de contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques el gravamen únic és exigible el dia que es presenti la declaració corresponent al període impositiu 2012.

Aquest gravamen s'ha d'autoliquidar i ingressar conjuntament amb la declaració de l'impost sobre societats o de l'impost sobre la renda de no residents relativa al període impositiu al qual correspongui el balanç en què consten les operacions d'actualització, o de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent al període impositiu 2012. En aquesta declaració ha de constar el balanç actualitzat i la informació complementària que determini el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques. La presentació de la declaració fora de termini és causa invalidant de les operacions d'actualització.

L'import del gravamen únic no té la consideració de quota de l'impost sobre societats, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, ni de l'impost sobre la renda de no residents, el seu import s'ha de carregar en el compte «reserva de revaloració de la Llei 16/2012, de 27 de desembre», i no té la consideració de despesa fiscalment deduïble dels impostos esmentats.

El gravamen únic té la consideració de deute tributari.

El model de declaració d'aquest gravamen únic s'ha d'aprovar per Ordre ministerial del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

9. El saldo del compte «reserva de revaloració de la Llei 16/2012, de 27 de desembre», no s'ha d'integrar en la base imposable de l'impost sobre societats, de l'impost sobre la renda de les persones físiques ni de l'impost sobre la renda de no residents.

10. El saldo del compte «reserva de revaloració de la Llei 16/2012, de 27 de desembre», és indisponible fins que sigui comprovat i acceptat per l'Administració tributària. Aquesta comprovació s'ha de fer en els tres anys següents a la data de presentació de la declaració a què es refereix l'apartat 8 anterior. A aquests efectes, no s'entén que s'ha disposat del saldo del compte, sense perjudici de l'obligació d'informació que preveu l'apartat 12 d'aquest article, en els casos següents:

- a) Quan el soci o accionista exerceixi el seu dret a separar-se de la societat.
- b) Quan el saldo del compte s'elimini, totalment o parcialment, com a conseqüència d'operacions a les quals calgui aplicar el règim especial de les fusions, escissions, aportacions d'actius, bescanvi de valors, i canvi de domicili social d'una societat europea o una societat cooperativa europea, d'un Estat membre a un altre de la Unió Europea, previst en el capítol VIII del títol VII del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats.
- c) Quan l'entitat hagi d'aplicar el saldo del compte en virtut d'una obligació de caràcter legal.

En cas de minoració del saldo del compte «reserva de revaloració de la Llei 16/2012, de 27 de desembre», com a conseqüència de la comprovació administrativa, s'ha de tornar, d'ofici, l'import del gravamen únic que correspongui al saldo minorat. Aquesta mateixa regla s'ha d'aplicar en cas de minoració de l'increment net del valor, si es tracta de persones físiques.

Una vegada efectuada la comprovació o transcorregut el termini per a aquesta, el saldo del compte es pot destinar a l'eliminació de resultats comptables negatius, a l'ampliació de capital social o, transcorreguts deu anys comptats a partir de la data de tancament del balanç en què es van reflectir les operacions d'actualització, a reserves de lliure disposició. No obstant això, aquest saldo només pot ser objecte de distribució, directament o indirectament, quan els elements patrimonials actualitzats estiguin totalment amortitzats, hagin estat transmesos o donats de baixa en el balanç.

Aquestes reserves donen dret a la deducció per doble imposició de dividends que preveu l'article 30 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març. Igualment, dóna dret a l'exempció que preveu la lletra y) de l'article 7 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

L'aplicació del saldo del compte «reserva de revaloració de la Llei 16/2012, de 27 de desembre» a finalitats diferents de les que preveu aquest apartat o abans que s'efectuï la comprovació o que transcorri el termini per efectuar-la, determina la integració d'aquest saldo en la base imposable del període impositiu en què l'aplicació esmentada es produeixi, i les bases imposibles negatives de períodes impositius anteriors no es poden compensar amb el saldo esmentat.

El que preveu aquest apartat en relació amb la indisponibilitat del compte «reserva de revaloració de la Llei 16/2012, de 27 de desembre», i amb el destí del saldo del compte esmentat, no és aplicable als contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

11. Les pèrdues tingudes en la transmissió o deterioraments de valor d'elements patrimonials actualitzats s'han de minorar, als efectes de la seva integració en la base imposable, en l'import del saldo del compte «reserva de revaloració de la Llei 16/2012, de 27 de desembre», corresponent als elements esmentats. El saldo esmentat és disponible.

El que disposa aquest apartat no és aplicable als contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

12. S'ha d'incloure en la memòria dels comptes anuals corresponents als exercicis en què els elements actualitzats es trobin en el patrimoni de l'entitat, informació relativa als aspectes següents:

- a) Criteris utilitzats en l'actualització amb indicació dels elements patrimonials afectats dels comptes anuals afectats.
- b) Import de l'actualització dels diferents elements actualitzats del balanç i efecte de l'actualització sobre les amortitzacions.
- c) Moviments durant l'exercici del compte «reserva de revaloració de la Llei 16/2012, de 27 de desembre», i explicació de la causa justificativa de la variació d'aquest compte.

L'incompliment de les obligacions establertes en aquest apartat té la consideració d'infracció tributària greu. La sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 200 euros

per cada dada omesa, en cada un dels primers quatre anys en què no s'inclouï la informació, i de 1.000 euros per cada dada omesa, en cada un dels anys següents, amb el límit del 50 per cent del saldo total del compte «reserva de revaloració de la Llei 16/2012, de 27 de desembre». Aquesta sanció s'ha de reduir conforme al que disposa l'apartat 3 de l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

No obstant això, l'incompliment substancial de les obligacions d'informació que preveu aquest apartat determina la integració del saldo del compte «reserva de revaloració de la Llei 16/2012, de 27 de desembre» en la base imposable del primer període impositiu més antic d'entre els no prescrits en què aquest incompliment es produeixi, i les bases imposables negatives de períodes impositius anteriors no es poden compensar amb el saldo esmentat.

CAPÍTOL IV

Impost sobre el patrimoni

Article 10. *Impost sobre el patrimoni durant el 2013.*

Es modifica l'apartat segon de l'article únic del Reial decret llei 13/2011, de 16 de setembre, pel qual es restableix l'impost sobre el patrimoni, amb caràcter temporal, que queda redactat de la manera següent:

«Segon. Amb efectes des de l'1 de gener de 2014, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni:

U. Es modifica l'article 33, que queda redactat de la manera següent:

“Article 33. *Bonificació general de la quota íntegra.*

Sobre la quota íntegra de l'impost s'ha d'aplicar una bonificació del 100 per cent als subjectes passius per obligació personal o real de contribuir.”

Dos. Es deroguen els articles 6, 36, 37 i 38.»

CAPÍTOL V

Impost sobre la renda de no residents

Article 11. *Gravamen especial sobre els premis de determinades loteries i apostes.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2013 s'afegeix una disposició addicional cinquena en el Text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional cinquena. *Gravamen especial sobre els premis de determinades loteries i apostes.*

1. Estan subjectes a aquest impost mitjançant un gravamen especial els premis inclosos en l'apartat 1.a) de la disposició addicional trenta-tresena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, en els termes que s'hi estableixen, obtinguts per contribuents sense mediació d'establiment permanent, i amb les especialitats que s'estableixen a continuació.

2. Els premis que preveu aquesta disposició addicional estan subjectes a retenció o ingrés a compte en els termes que preveu l'article 31 d'aquest Text refós. Així mateix, existeix obligació de practicar retenció o ingrés a compte quan el premi

estigui exempt en virtut del que disposi un conveni per evitar la doble imposició que sigui aplicable.

El percentatge de retenció o ingrés a compte és el 20 per cent. La base de retenció o ingrés a compte està determinada per l'import de la base imposable del gravamen especial.

3. Els contribuents per aquest impost que hagin obtingut els premis previstos en aquesta disposició estan obligats a presentar una declaració per aquest gravamen especial, han de determinar l'import del deute tributari corresponent i ingressar-ne l'import en el lloc, la forma i els terminis que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

No obstant això, no existeix obligació de presentar aquesta declaració quan el premi obtingut sigui de quantia inferior a l'import exempt o s'hagi practicat en relació amb aquest la retenció o l'ingrés a compte que preveu l'apartat 2 anterior.

4. Quan s'hagin ingressat al tresor quantitats, o s'hagin suportat retencions a compte per aquest gravamen especial, en quanties superiors a les que es derivin de l'aplicació d'un conveni per evitar la doble imposició, es pot sol·licitar l'aplicació esmentada i la devolució consegüent, en les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

L'Administració tributària pot facilitar a l'Estat de residència del contribuent les dades incloses en aquesta sol·licitud de devolució, en els termes i amb els límits que estableix la normativa sobre assistència mútua.

5. En l'àmbit de l'impost sobre la renda de no residents els premis previstos en aquesta disposició addicional, obtinguts per contribuents sense mediació d'establiment permanent, només poden ser gravats per aquest gravamen especial.»

CAPÍTOL VI

Impost sobre el valor afegit

Article 12. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit:

U. Es modifica el número 2n de l'apartat dos de l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«2n Les aportacions no dineràries efectuades pels subjectes passius de l'impost d'elements del seu patrimoni empresarial o professional a societats o comunitats de béns o a qualsevol altre tipus d'entitats i les adjudicacions d'aquesta naturalesa en cas de liquidació o dissolució total o parcial d'aquelles, sense perjudici de la tributació que sigui procedent d'acord amb les normes reguladores dels conceptes "actes jurídics documentats" i "operacions societàries" de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

En particular, es considera lliurament de béns l'adjudicació de terrenys o edificacions promoguts per una comunitat de béns realitzada a favor dels comuns, en proporció a la seva quota de participació.»

Dos. Es modifiquen els apartats quatre i cinc de l'article 80, que queden redactats de la manera següent:

«Quatre. La base imposable també es pot reduir proporcionalment quan els crèdits corresponents a les quotes repercutides per les operacions gravades siguin totalment o parcialment incobrables. A aquests efectes:

A) Un crèdit es considera totalment o parcialment incobrable quan reuneixi les condicions següents:

1a Que hagi transcorregut un any des de la meritació de l'impost repercutit sense que s'hagi obtingut el cobrament de tot o part del crèdit que en deriva.

No obstant això, quan es tracti d'operacions a terminis o amb preu ajornat, ha d'haver transcorregut un any des del venciment del termini o terminis impagats a fi de procedir a la reducció proporcional de la base imposable. A aquests efectes, es consideren operacions a terminis o amb preu ajornat aquelles en què s'hagi pactat que la seva contraprestació s'hagi de fer efectiva en pagaments successius o en un de sol, respectivament, sempre que el període transcorregut entre la meritació de l'impost repercutit i el venciment de l'últim o únic pagament sigui superior a un any.

Quan el titular del dret de crèdit la base imposable del qual es pretén reduir sigui un empresari o professional el volum d'operacions del qual, calculat d'acord amb el que disposa l'article 121 d'aquesta Llei, no hagi excedit durant l'any natural immediatament anterior la xifra de 6.010.121,04 euros, el termini d'un any a què es refereix aquesta condició 1a és de sis mesos.

2a Que aquesta circumstància hagi quedat reflectida en els llibres registre exigits per a aquest impost.

3a Que el destinatari de l'operació actuï en la condició d'empresari o professional, o, si no és així, que la base imposable d'aquella, impost sobre el valor afegit exclòs, sigui superior a 300 euros.

4a Que el subjecte passiu n'hagi instat el cobrament mitjançant reclamació judicial al deutor o per mitjà de requeriment notarial al deutor, fins i tot quan es tracti de crèdits fiançats per ens públics.

Quan es tracti de les operacions a terminis a què es refereix la condició 1a anterior, és suficient instar el cobrament d'un d'aquests mitjançant reclamació judicial al deutor o per mitjà de requeriment notarial a aquest per procedir a la modificació de la base imposable en la proporció que correspongui pel termini o terminis impagats.

Quan es tracti de crèdits deguts per ens públics, la reclamació judicial o el requeriment notarial a què es refereix la condició 4a anterior, s'ha de substituir per un certificat expedit per l'òrgan competent de l'ens públic deutor d'acord amb l'informe de l'interventor o tresorer d'aquell en el qual consti el reconeixement de l'obligació a càrrec seu i la quantia.

B) La modificació s'ha de fer en el termini dels tres mesos següents a la finalització del període d'un any a què es refereix la condició 1a anterior i s'ha de comunicar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària en el termini que es fixi per reglament.

Quan el titular del dret de crèdit la base imposable del qual es pretén reduir sigui un empresari o professional el volum d'operacions del qual, calculat de conformitat amb el que disposa l'article 121 d'aquesta Llei, no hagi excedit durant l'any natural immediatament anterior la xifra de 6.010.121,04 euros, el termini d'un any a què es refereix el paràgraf anterior és de sis mesos.

C) Una vegada practicada la reducció de la base imposable, aquesta no es torna a modificar a l'alça encara que el subjecte passiu obtingui el cobrament total o parcial de la contraprestació, excepte quan el destinatari no actuï en la condició d'empresari o professional. En aquest cas, s'entén que l'impost sobre el valor afegit està inclòs en les quantitats percebudes i en la mateixa proporció que la part de contraprestació percebuda.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan el subjecte passiu desisteixi de la reclamació judicial al deutor o arribi a un acord de cobrament amb ell amb posterioritat al requeriment notarial efectuat, com a conseqüència d'aquest o per qualsevol altra causa, ha de tornar a modificar la base imposable a l'alça mitjançant

l'expedició, en el termini d'un mes a comptar del desistiment o des de l'acord de cobrament, respectivament, d'una factura rectificativa en la qual es repercuteixi la quota procedent.

Cinc. En relació amb els supòsits de modificació de la base imposable compresos en els apartats tres i quatre anteriors, s'apliquen les regles següents:

1a No escau la modificació de la base imposable en els casos següents:

- a) Crèdits que tinguin garantia real, en la part garantida.
- b) Crèdits fiançats per entitats de crèdit o societats de garantia recíproca o coberts per un contracte d'assegurança de crèdit o de caució, en la part fiançada o assegurada.
- c) Crèdits entre persones o entitats vinculades definides a l'article 79, apartat cinc, d'aquesta Llei.
- d) Crèdits deguts o fiançats per ens públics.

El que disposa aquesta lletra d) no s'aplica a la reducció de la base imposable realitzada d'acord amb l'apartat quatre de l'article 80 d'aquesta Llei per als crèdits que es considerin totalment o parcialment incobrables, sense perjudici de la necessitat de complir amb el requisit d'acreditació documental de l'impagament a què es refereix la condició 4a del precepte esmentat.

2a Tampoc no és procedent la modificació de la base imposable quan el destinatari de les operacions no estigui establert en el territori d'aplicació de l'impost, ni a les Canàries, Ceuta o Melilla.

3a Tampoc no és procedent la modificació de la base imposable d'acord amb l'apartat quatre de l'article 80 d'aquesta Llei amb posterioritat a la interlocutòria de declaració de concurs per als crèdits corresponents a quotes repercutides per operacions la meritació de les quals es produeixi amb anterioritat a aquesta interlocutòria.

4a En els casos de pagament parcial anteriors a la modificació esmentada, s'entén que l'impost sobre el valor afegit està inclòs en les quantitats percebudes i en la mateixa proporció que la part de contraprestació satisfeta.

5a La rectificació de les deduccions del destinatari de les operacions, que s'ha de practicar segons el que disposa l'article 114, apartat dos, número 2n, segon paràgraf, d'aquesta Llei, determina el naixement del crèdit corresponent a favor de la hisenda pública.

Si el destinatari de les operacions subjectes no ha tingut dret a la deducció total de l'impost, també resulta deutor davant la hisenda pública per l'import de la quota de l'impost no deduïble. En el supòsit que el destinatari no actuï en la condició d'empresari o professional i en la mesura que no hagi satisfet el deute esmentat, és aplicable el que estableix l'apartat quatre.C) anterior.»

CAPÍTOL VII

Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats

Article 13. *Modificació del Text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.*

Es modifica l'apartat 2 de l'article 40 del Text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, que queda redactat de la manera següent:

«2. Les anotacions preventives que es practiquin en els registres públics, quan tinguin per objecte un dret o interès valorable i no les hagi ordenat d'ofici l'autoritat judicial o administrativa competent.»

CAPÍTOL VIII

Tributs locals

Article 14. *Modificació del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2013 s'introdueixen les modificacions següents en el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març:

U. Es modifica l'article 25, que queda redactat de la manera següent:

«Article 25. *Acords d'establiment de taxes: informe tecnicoeconòmic.*

Els acords d'establiment de taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic, o per finançar totalment o parcialment els nous serveis, s'han d'adoptar a la vista d'informes tecnicoeconòmics en què es posi de manifest el valor de mercat o la previsible cobertura del seu cost, respectivament. Aquest informe s'ha d'incorporar a l'expedient per a l'adopció de l'acord corresponent.

No cal acompanyar l'informe tecnicoeconòmic a què es refereix el paràgraf anterior quan es tracti de l'adopció d'acords motivats per revaloracions o actualitzacions de caràcter general ni en els supòsits de disminució de l'import de les taxes, excepte en el cas de reducció substancial del cost del servei corresponent.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, es considera que la reducció és substancial quan es preveu que la disminució del cost del servei sigui superior al 15 per cent del cost del servei que preveu l'estudi tecnicoeconòmic previ a l'acord d'establiment o de modificació substancial immediatament anterior. Per justificar la manca de l'informe tecnicoeconòmic, l'òrgan gestor de la despesa ha de deixar constància en l'expedient per a l'adopció de l'acord de modificació d'una declaració expressiva del caràcter no substancial de la reducció.»

Dos. Es modifica la lletra a) de l'apartat 5 de l'article 61, que queda redactada de la manera següent:

«a) Les carreteres, els camins, les altres vies terrestres i els béns del domini públic marítimoterrestre i hidràulic, sempre que siguin d'aprofitament públic i gratuït per als usuaris.»

Tres. Es modifica la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 62, que queda redactada de la manera següent:

«b) Els declarats expressament i individualitzadament monument o jardí històric d'interès cultural, mitjançant reial decret en la forma establerta per l'article 9 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, i inscrits en el registre general a què es refereix l'article 12 com a integrants del patrimoni històric espanyol, així com els inclosos a les disposicions addicionals primera, segona i cinquena de la dita Llei.

Aquesta exempció no inclou qualssevol classes de béns urbans ubicats dins del perímetre delimitatiu de les zones arqueològiques i els llocs i conjunts històrics, que hi estiguin globalment integrats, sinó, exclusivament, els que compleixin les condicions següents:

En zones arqueològiques, els inclosos com a objecte de protecció especial en l'instrument de planejament urbanístic a què es refereix l'article 20 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

En llocs o conjunts històrics, els que tinguin una antiguitat igual o superior a cinquanta anys i estiguin inclosos al catàleg que preveu el Reial decret 2159/1978, de 23 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de planejament per al desenvolupament i l'aplicació de la Llei sobre règim del sòl i ordenació urbana, com a objecte de protecció integral en els termes que preveu l'article 21 de la Llei 16/1985, de 25 de juny.

No estan exempts els béns immobles a què es refereix aquesta lletra b) quan estiguin afectes a explotacions econòmiques, llevat que els sigui aplicable algun dels supòsits d'exempció que preveu la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge, o que la subjecció a l'impost a títol de contribuent recaigui sobre l'Estat, les comunitats autònomes o les entitats locals, o sobre organismes autònoms de l'Estat o entitats de dret públic de caràcter anàleg de les comunitats autònomes i de les entitats locals.»

Quatre. S'afegeixen dos nous apartats a l'article 74, que queden redactats de la manera següent:

«2 ter. Els ajuntaments, mitjançant ordenança, poden regular una bonificació de fins al 95 per cent de la quota íntegra de l'impost a favor dels béns immobles exclosos de l'exempció a què es refereix l'últim paràgraf de la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 62 d'aquesta Llei.

2 quater. Els ajuntaments, mitjançant ordenança, poden regular una bonificació de fins al 95 per cent de la quota íntegra de l'impost a favor d'immobles en què es desenvolupin activitats econòmiques que siguin declarades d'especial interès o utilitat municipal perquè hi concorren circumstàncies socials, culturals, historicoartístiques o de foment de l'ocupació que justifiquin aquesta declaració. Aquesta declaració correspon al ple de la corporació i s'ha d'acordar, amb la sol·licitud prèvia del subjecte passiu, per vot favorable de la majoria simple dels seus membres.»

Cinc. S'afegeix una lletra e) a l'apartat 2 de l'article 88, que queda redactada de la manera següent:

«e) Una bonificació de fins al 95 per cent de la quota corresponent per als subjectes passius que tributin per quota municipal i que desenvolupin activitats econòmiques que siguin declarades d'especial interès o utilitat municipal perquè hi concorren circumstàncies socials, culturals, historicoartístiques o de foment de l'ocupació que justifiquin aquesta declaració. Aquesta declaració correspon al ple de la corporació i s'ha d'acordar, amb la sol·licitud prèvia del subjecte passiu, per vot favorable de la majoria simple dels seus membres.

La bonificació s'aplica a la quota resultant d'aplicar, si s'escau, les bonificacions a què es refereixen l'apartat 1 d'aquest article i els paràgrafs anteriors d'aquest apartat.»

Sis. S'afegeix una disposició addicional tretzena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional tretzena. *Adequació de l'ordenança fiscal als coeficients que preveu l'article 32.2 del Text refós de la Llei del cadastre immobiliari.*

En els municipis en què sigui aplicable el que preveu l'article 32.2 del Text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, el termini per aprovar i publicar el tipus de gravamen de l'impost sobre

béns immobles s'amplia fins a l'1 de març de l'exercici en què s'apliqui el coeficient corresponent.»

Set. S'afegeix una disposició addicional catorzena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional catorzena. *Notificacions en els tributs periòdics.*

Quan es produeixin modificacions de caràcter general dels elements integrants dels tributs de cobrament periòdic per rebut, a través de les ordenances fiscals corresponents, no cal la notificació individual de les liquidacions resultants, excepte en els supòsits que estableix l'apartat 3 de l'article 102 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.»

Vuit. S'afegeix una disposició transitòria vint-i-unena, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria vint-i-unena. *Aprovació de les ordenances fiscals per a l'exercici 2013.*

Amb efectes exclusius per a l'exercici 2013, els ajuntaments que decideixin aplicar, en ús de la seva capacitat normativa, les mesures que preveu per als tributs locals la Llei 16/2012, de 27 de desembre, per la qual s'adopten diverses mesures tributàries dirigides a la consolidació de les finances públiques i a l'impuls de l'activitat econòmica, han d'aprovar el text definitiu de les noves ordenances fiscals i publicar-les en el butlletí oficial corresponent, tot això d'acord amb el que disposa l'article 17 d'aquest Text refós, abans de l'1 d'abril de 2013.»

Article 15. *Modificació del Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2013 s'introdueixen les modificacions següents en el Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques:

U. S'afegeix una nota en l'epígraf 981.3 de la secció primera de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, «Parcs d'atraccions, inclosos els aquàtics i anàlegs, de caràcter estable», que queda redactada de la manera següent:

«NOTA: En els parcs d'atraccions que romanguin oberts menys de vuit mesos l'any, la seva quota és el 70 per cent de l'assenyalada en aquest epígraf.»

Dos. Es modifica l'apartat 2n de la regla 14a.1.F).b) de la Instrucció per a l'aplicació de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, que queda redactat de la manera següent:

«2n El 40 per cent de la superfície utilitzada per a activitats de temporada mitjançant l'ocupació de la via pública amb parades i similars.

En les activitats per a les quals les tarifes prevegin una reducció en la quota corresponent al seu epígraf o grup mitjançant l'aplicació d'un percentatge sobre aquesta, perquè l'establiment roman obert durant un període inferior a l'any, aquest percentatge és aplicable també a la superfície dels locals.»

Tres. S'introdueix un apartat 5 en la regla 14a de la Instrucció per a l'aplicació de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, que queda redactat de la manera següent:

«5. Activitats de temporada o els establiments de les quals romanguin oberts al públic durant un període inferior a l'any.

En les activitats de temporada o els establiments de les quals romanguin oberts al públic durant un període inferior a l'any, la presentació de la declaració de baixa en l'activitat és incompatible amb l'aplicació de les reduccions en la quota previstes per a aquests supòsits en les tarifes i en l'apartat 1.F).b).2n de la present regla.»

CAPÍTOL IX

Cadastre immobiliari

Article 16. *Modificació del Text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2013 s'introdueixen les modificacions següents en el Text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març:

U. S'afegeix un apartat 3 a l'article 20, que queda redactat de la manera següent:

«3. En aquells supòsits en què es tinguin dades suficients i no existeixin tercers afectats pel procediment d'inspecció, aquest es pot iniciar directament amb la notificació de l'acta d'inspecció, en la qual s'ha d'incloure la proposta de regularització de la descripció del bé immoble, així com una referència expressa a aquest article i als recursos que siguin procedents davant la resolució definitiva. En aquest cas, l'expedient s'ha de posar de manifest als interessats, per a la presentació d'al·legacions, durant un termini de 15 dies. Quan, transcorregut aquest termini, els interessats no hagin formulat al·legacions, la proposta de regularització inclosa en l'acta d'inspecció es converteix en definitiva, i l'acord que conté s'entén dictat i notificat, l'endemà de la finalització del termini esmentat i es procedeix al tancament i arxivament de l'expedient.»

Dos. Es modifica l'article 32, que queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *Actualització de valors cadastrals.*

1. Les lleis de pressupostos generals de l'Estat poden actualitzar els valors cadastrals per aplicació de coeficients, que poden ser diferents per a cada un dels grups de municipis que s'estableixin reglamentàriament o per a cada classe d'immobles.

2. Així mateix, les lleis de pressupostos generals poden actualitzar els valors cadastrals dels immobles urbans d'un mateix municipi per aplicació de coeficients en funció de l'any d'entrada en vigor de la corresponent ponència de valors del municipi.

Els ajuntaments poden sol·licitar l'aplicació dels coeficients que preveu aquest apartat quan concorrin els requisits següents:

a) Que hagin transcorregut almenys cinc anys des de l'entrada en vigor dels valors cadastrals derivats de l'anterior procediment de valoració col·lectiva de caràcter general.

b) Que es posin de manifest diferències substancials entre els valors de mercat i els que van servir de base per determinar els valors cadastrals vigents, sempre que afectin de manera homogènia el conjunt d'usos, polígons, àrees o zones existents al municipi.

c) Que la sol·licitud es comuniqui a la Direcció General del Cadastre abans del 31 de gener de l'exercici anterior a aquell per al qual se sol·licita l'aplicació dels coeficients.

Correspon al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques apreciar la concurrència dels requisits enumerats en el paràgraf anterior, mitjançant ordre ministerial que s'ha de publicar al "Butlletí Oficial de l'Estat" amb anterioritat al 30 de setembre de cada exercici, en la qual s'ha d'establir la relació de municipis concrets en què són aplicables els coeficients que, si s'escau, estableixi la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'exercici següent.

L'aplicació dels coeficients que preveu aquest apartat exclou la dels coeficients d'actualització a què es refereix l'apartat u d'aquest article.»

Tres. S'afegeix una nova disposició addicional tercera, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional tercera. *Procediment de regularització cadastral 2013-2016.*

1. Sense perjudici del que estableix l'article 11 d'aquest Text refós, la incorporació al cadastre immobiliari dels béns immobles urbans i dels béns immobles rústics amb construcció, així com de les alteracions de les seves característiques, es pot dur a terme mitjançant el procediment de regularització cadastral.

Aquest procediment s'inicia d'ofici en els supòsits d'incompliment de l'obligació de declarar de forma completa i correcta les circumstàncies determinants d'una alta o modificació, amb la finalitat de garantir la concordança adequada de la descripció cadastral dels béns immobles amb la realitat immobiliària.

És aplicable el procediment de regularització, en allò que no preveu aquesta disposició, el règim jurídic que estableixen els articles 11 i 12 d'aquest Text refós.

2. El procediment de regularització s'aplica en els municipis i durant el període que es determinin mitjançant resolució de la Direcció General del Cadastre, que s'ha de publicar al "Butlletí Oficial de l'Estat" amb anterioritat al 31 de desembre de 2016. No obstant això, el termini que preveu aquesta resolució es pot ampliar per decisió motivada del mateix òrgan, que també s'ha de publicar al "Butlletí Oficial de l'Estat".

Una vegada publicada al "Butlletí Oficial de l'Estat" la resolució esmentada i durant el període al qual es refereix aquesta resolució, les declaracions que es presentin fora del termini previst per la normativa corresponent no són objecte de tramitació conforme al procediment d'incorporació mitjançant declaracions que regula l'article 13, sense perjudici que la informació que s'hi conté i els documents que les acompanyin s'entenguin aportats en compliment del deure de col·laboració que preveu l'article 36 i siguin tinguts en compte a efectes del procediment de regularització.

Les actuacions objecte de regularització queden excloses de la seva tramitació a través de fórmules de col·laboració.

3. La tramitació del procediment de regularització s'ha de dur a terme d'acord amb les previsions següents:

a) El procediment de regularització s'inicia d'ofici per acord de l'òrgan competent. La iniciació s'ha de comunicar als interessats, als quals es concedeix un termini de 15 dies perquè formulin les al·legacions que creguin convenientes.

Sense perjudici del deure de col·laboració que regula l'article 36 d'aquest Text refós, les actuacions es poden entendre amb els titulars dels drets que preveu l'article 9, tot i que no es tracti dels obligats a fer la declaració.

b) En els supòsits en què no existeixin tercers afectats pel procediment, aquest es pot iniciar directament amb la notificació de la proposta de regularització, juntament amb la liquidació de la taxa de regularització cadastral que preveu l'apartat 8. En aquesta proposta de regularització s'inclou una referència expressa al present precepte i als recursos que siguin procedents davant la resolució definitiva.

L'expedient s'ha de posar de manifest als interessats per a la presentació de les al·legacions que considerin oportunes durant un termini de 15 dies des de la data de la notificació. Quan, transcorregut aquest termini, els interessats no hagin formulat al·legacions, la proposta de regularització es converteix en definitiva i es tanca i arxiva l'expedient, i s'entén dictat i notificat l'acord d'alteració corresponent que conté la proposta de regularització des de l'endemà de la finalització del termini esmentat.

c) La notificació als interessats s'ha de fer de conformitat amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. El termini màxim en què s'ha de notificar la resolució expressa és de sis mesos des que es notifiqui als interessats l'acord d'iniciació o la proposta de regularització. El venciment del termini màxim de resolució determina la caducitat de l'expedient i l'arxivament de totes les actuacions.

4. La incorporació en el cadastre dels béns immobles o la modificació de la seva descripció resultant de la regularització esdevé efectiva des del dia següent en què es van produir els fets, actes o negocis que originin la incorporació o modificació cadastral, amb independència del moment en què es notifiquin, sense perjudici del que disposa el paràgraf tercer de la disposició addicional quarta per a aquells béns immobles que tinguin naturalesa rústica i disposin de construccions indispensables per al desenvolupament de les explotacions agrícoles, ramaderes o forestals.

5. La regularització de la descripció cadastral dels immobles en virtut del procediment que regula aquesta disposició exclou l'aplicació de les sancions que s'hagin pogut exigir per l'incompliment de l'obligació de declarar de forma completa i correcta les circumstàncies determinants de la seva alta o modificació.

6. La determinació de la base liquidable de l'impost sobre béns immobles per als béns que siguin objecte de regularització l'ha de fer la Direcció General del Cadastre conforme al que preveuen els articles 67.1.b).4t i concordants del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

7. Les actuacions desenvolupades en el procediment de regularització tenen la consideració de treballs de formació i manteniment del cadastre immobiliari als efectes del que preveu la disposició addicional desena de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, de patrimoni de les administracions públiques.

8. Es crea la taxa de regularització cadastral, amb el caràcter de tribut estatal, que es regeix pel que disposa aquesta disposició i per les altres fonts normatives que estableix l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics:

a) Fet imposable: constitueix el fet imposable d'aquesta taxa la regularització de la descripció dels béns immobles que resulta del procediment que estableix aquesta disposició.

b) Subjectes passius: són subjectes passius de la taxa de regularització les persones físiques o jurídiques i els ens als quals es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària que, de conformitat amb el que preveu el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, hagin de tenir la condició de subjecte passiu de l'impost sobre béns immobles en l'exercici en què s'hagi iniciat el procediment de regularització.

c) Meritació: la taxa de regularització cadastral es merita amb l'inici del procediment de regularització.

d) Quantia: la quantia de la taxa de regularització cadastral és de 60 euros per immoble objecte del procediment.

e) Gestió: la gestió de la taxa de regularització cadastral correspon a la Direcció General del Cadastre.

f) Recaptació: la recaptació de la taxa s'efectua conforme al que disposa el Reglament general de recaptació, aprovat per Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, i la seva normativa de desplegament.»

Quatre. S'afegeix una nova disposició addicional quarta, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quarta. *Valoració de les construccions indispensables per al desenvolupament d'explotacions agrícoles, ramaderes o forestals ubicades en sòl rústic.*

En els municipis en els quals no s'hagi efectuat un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general amb posterioritat a l'1 de gener de 2006, a partir de la publicació de la resolució a què es refereix l'apartat 2 de la disposició addicional tercera, s'ha de determinar un nou valor cadastral per als béns immobles que, d'acord amb la normativa anterior a la Llei 48/2002, de 23 de desembre, del cadastre immobiliari, tinguin naturalesa rústica i disposin de construccions indispensables per al desenvolupament de les explotacions agrícoles, ramaderes o forestals.

Aquests valors, mentre no s'aprovin les noves normes reglamentàries de valoració d'immobles rústics, s'obtenen per l'aplicació de les regles que conté la disposició transitòria primera, referides a la ponència de valors vigent al municipi.

Els valors tenen efectivitat el dia 1 de gener de l'any següent a aquell en què es notifiquin o s'entenguin notificats.»

Cinc. S'afegeix una disposició transitòria novena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria novena. *Termini per sol·licitar l'aplicació dels coeficients que preveu l'apartat 2 de l'article 32.*

El termini perquè els ajuntaments comuniquin a la Direcció General del Cadastre la sol·licitud d'aplicació per a l'exercici 2014, dels coeficients que preveu l'article 32.2, s'amplia fins a l'1 de març de 2013.»

CAPÍTOL X

Règim econòmic i fiscal de les Canàries

Article 17. *Modificació de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació del règim economicofiscal de Canàries.*

U. Es modifica el número 4 de l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«4. Les operacions subjectes a aquest impost no estan subjectes al concepte de "transmissions patrimonials oneroses" de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior els lliuraments i arrendaments de béns immobles, així com la constitució o transmissió de drets reals d'ús o gaudi que recaiguin sobre aquests, quan estiguin exempts de l'impost, excepte en els casos en què el subjecte passiu renunciï a l'exempció en les circumstàncies i amb les condicions que recull l'article 50.cinc de la Llei de la Comunitat Autònoma de Canàries 4/2012, de 25 de juny, de mesures administratives i fiscals.»

Dos. Es modifica l'apartat 5è del número 2 de l'article 6, que queda redactat de la manera següent:

«5è Les aportacions no dineràries que facin els subjectes passius de l'impost d'elements del seu patrimoni empresarial o professional a societats o comunitats de béns o a qualsevol altre tipus d'entitats i les adjudicacions d'aquesta naturalesa en cas de liquidació o dissolució total o parcial d'aquelles, sense perjudici de la tributació que sigui procedent d'acord amb les normes reguladores dels conceptes "actes jurídics documentats" i "operacions societàries" de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

En particular, es considera lliurament de béns l'adjudicació de terrenys o edificacions promoguts per una comunitat de béns efectuada a favor dels comuns, en proporció a la seva quota de participació.»

Tres. Es modifica l'article 16, que queda redactat de la manera següent:

«Article 16. *Lloc de realització dels lliuraments de béns.*

El lloc de realització dels lliuraments de béns es determina segons les regles següents:

U. Els lliuraments de béns que no són objecte d'expedició o transport s'entenen realitzats en el territori d'aplicació de l'impost quan els béns es posin a disposició de l'adquirent en aquest territori.

Dos. També s'entenen realitzats en el territori d'aplicació de l'impost:

1r Els lliuraments de béns mobles corporals que han de ser objecte d'expedició o transport per ser posats a disposició de l'adquirent, quan l'expedició o transport s'iniciïn en el territori referit.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan el lloc d'iniciació de l'expedició o del transport dels béns que hagin de ser objecte d'importació estigui situat fora del territori referit, els lliuraments d'aquests béns efectuats per l'importador i, si s'escau, per successius adquirents s'entenen realitzats en el territori d'aplicació de l'impost.

2n Els lliuraments dels béns que han de ser objecte d'instal·lació o muntatge abans de ser posats a disposició, quan la instal·lació s'ultimi en el territori referit. Aquesta regla només s'ha d'aplicar quan la instal·lació o muntatge impliqui la immobilització dels béns lliurats i el seu cost excedeixi el 15 per 100 de la contraprestació total corresponent al lliurament dels béns instal·lats.

3r Els lliuraments de béns immobles que radiquin en el territori esmentat.

4t Els lliuraments de béns als passatgers que s'efectuïn a bord d'un vaixell o d'un avió, el lloc d'inici i finalització del qual es trobi en el territori d'aplicació de l'impost i no efectuï escala en ports o aeroports situats fora d'aquest territori.

Quan es tracti d'un transport d'anada i tornada, el trajecte de tornada es considera com a transport diferent.

Als efectes d'aquest apartat, es considera com a lloc d'inici el primer lloc previst per a l'embarcament de passatgers en el territori d'aplicació de l'impost, fins i tot després de l'última escala fora d'aquest territori.

Tres. Els lliuraments de gas a través d'una xarxa de gas natural situada en el territori de la Comunitat o de qualsevol xarxa connectada a aquesta xarxa, els lliuraments d'electricitat o els lliuraments de calor o de fred a través de les xarxes de calefacció o de refrigeració, s'entenen efectuats en el territori d'aplicació de l'impost en el supòsit que se cita a continuació:

Els efectuats a un empresari o professional revenedor, quan aquest tingui la seu de la seva activitat econòmica o posseeixi un establiment permanent o, si no, el seu domicili en el territori esmentat, sempre que els lliuraments esmentats tinguin per destinataris aquesta seu, establiment permanent o domicili.

A aquests efectes, s'entén per empresari o professional revenedor aquell l'activitat principal del qual respecte de les compres de gas, electricitat, calor o fred, consisteixi en la seva venda i el seu consum propi sigui insignificant.»

Quatre. Es modifica l'article 18, que queda redactat de la manera següent:

«Article 18. *Meritació de l'impost.*

U. S'ha de meritjar l'impost:

1r En els lliuraments de béns, quan tingui lloc la seva posada a disposició de l'adquirent o, si s'escau, quan s'efectuïn conforme a la legislació que els sigui aplicable.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, en els lliuraments de béns efectuats en virtut de contractes de venda amb pacte de reserva de domini o qualsevol altra condició suspensiva, d'arrendament-venda de béns o d'arrendament de béns amb clàusula de transferència de la propietat vinculant per a les dues parts, s'ha de meritjar l'impost quan els béns que en constitueixin l'objecte es posin en possessió de l'adquirent.

2n En les prestacions de serveis, quan es prestin, s'executin o s'efectuïn les operacions gravades.

No obstant això, en les prestacions de serveis en què el destinatari sigui el subjecte passiu de l'impost conforme al que preveu l'apartat 2n del número 1 de l'article 19 d'aquesta Llei, que es portin a terme de forma continuada durant un termini superior a un any i que no donin lloc a pagaments anticipats durant el període esmentat, la meritació de l'impost es produeix a 31 de desembre de cada any per la part proporcional corresponent al període transcorregut des de l'inici de l'operació o des de l'anterior meritació fins a la data esmentada, mentre no es posi fi a aquestes prestacions de serveis.

Per excepció del que disposen els paràgrafs anteriors, quan es tracti d'execucions d'obra amb aportació de materials, en el moment en què els béns a què es refereixin es posin a disposició del propietari de l'obra.

3r Quan es tracti d'execucions d'obra, amb o sense aportació de materials, les destinatàries de les quals siguin les administracions públiques, en el moment de la seva recepció, conforme al que disposa l'article 235 del Text refós de la Llei de contractes del sector públic aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.

4t En les transmissions de béns entre el comitent i el comissionista efectuades en virtut de contractes de comissió de venda, quan l'últim actuï en nom propi, en el moment en què el comissionista efectuï el lliurament dels béns respectius.

Quan es tracti de lliuraments de béns efectuats en virtut de contractes pels quals una de les parts lliura a l'altra béns mobles, el valor dels quals s'estima en una quantitat certa, i qui els rep s'obliga a procurar-ne la venda dins d'un termini i a tornar el valor estimat dels béns venuts i la resta dels no venuts, la meritació dels lliuraments relatius als béns venuts es produeix quan qui els rep els posa a disposició de l'adquirent.

5è En les transmissions de béns entre comissionista i comitent efectuades en virtut de contractes de comissió de compra, quan el primer actuï en nom propi, en el moment en què al comissionista li siguin lliurats els béns a què es refereixin.

6è En els arrendaments, en els subministraments i, en general, en les operacions de tracte successiu o continuat, en el moment en què resulti exigible la part del preu que compregui cada percepció.

No obstant això, quan no s'hagi pactat preu o quan, havent-se pactat, no s'hagi determinat el moment de la seva exigibilitat, o aquesta s'hagi establert amb una periodicitat superior a un any natural, la meritació de l'impost es produeix a 31 de desembre de cada any per la part proporcional corresponent al període

transcorregut des de l'inici de l'operació, o des de l'anterior meritació, fins a la data esmentada.

S'exceptuen del que disposen els paràgrafs anteriors les operacions a què es refereix el paràgraf segon de l'apartat 1r precedent.

Dos. No obstant el que disposa el número u anterior, en les operacions subjectes a gravamen que originin pagaments anticipats anteriors a la realització del fet imposable l'impost s'ha de meritatar en el moment del cobrament total o parcial del preu pels imports efectivament percebuts.

Tres. S'ha de meritatar l'impost en les importacions quan els importadors les sol·licitin, amb el compliment previ de les condicions que estableix la legislació aplicable. En cas de manca de sol·licitud d'importació en els terminis que reglamentàriament es prevegin, l'impost s'entén meritatar en el moment de l'entrada efectiva en l'àmbit territorial d'aplicació d'aquest impost tal com es defineix en l'article 3r de la present Llei.

Quan es tracti de la importació definitiva dels béns que es trobin en els règims o situacions de trànsit, importació temporal, perfeccionament actiu en el sistema de suspensió, zona franca, dipòsit franc o dipòsits, la meritació de l'impost es produeix en el moment en què se sol·licita aquesta importació, quan, així mateix, es compleixin els requisits exigits per la legislació aplicable.

En el supòsit d'incompliment dels requisits que condicionen la concessió de qualsevol dels règims indicats en el paràgraf anterior, l'impost s'ha de meritatar en el moment en què es produeix aquest incompliment o, quan no es pugui determinar la data de l'incompliment, en el moment en què es va autoritzar l'aplicació dels règims esmentats.

En les operacions definides com a importacions en els apartats 2n, 3r, 4t i 5è del número 2 de l'article 8è d'aquesta Llei, la meritació es produeix en el moment en què tenen lloc, respectivament, les desafectacions, els canvis de condicions o les adquisicions a què es refereixen aquests apartats.»

Cinc. S'afegeix la lletra h) a l'apartat 2n del número 1 de l'article 19, amb la redacció següent:

«h) Quan es tracta d'execucions d'obra, amb o sense aportació de materials, així com les cessions de personal per a la seva realització, conseqüència de contractes directament formalitzats entre el promotor i el contractista que tinguin per objecte la urbanització de terrenys o la construcció o rehabilitació d'edificacions.

El que estableix el paràgraf anterior també és aplicable quan els destinataris de les operacions siguin al seu torn el contractista principal o altres subcontractistes en les condicions assenyalades.»

Sis. Es modifiquen els números 1, 2, 7 i 8 i s'afegeix el número 11 a l'article 22, que queden redactats de la manera següent:

«1. La base imposable de l'impost està constituïda per l'import total de la contraprestació de les operacions subjectes a aquest procedent del destinatari o de terceres persones.

2. En particular, s'inclouen en el concepte de contraprestació:

a) Les despeses de comissions, ports i transport, assegurances, primes per prestacions anticipades i qualsevol altre crèdit efectiu a favor de qui faci el lliurament o presti el servei, derivat de la prestació principal o de les accessòries.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, no s'inclouen en la contraprestació els interessos per l'ajornament en el pagament del preu en la part en què aquest ajornament correspongui a un període posterior al lliurament dels béns o la prestació dels serveis.

Als efectes del que preveu el paràgraf anterior només tenen la consideració d'interessos les retribucions de les operacions financeres d'ajornament o demora en el pagament del preu, exemptes de l'impost en virtut del que disposa l'article 50.u.18è, lletra c), de la Llei de la Comunitat Autònoma de Canàries 4/2012, de 25 de juny, de mesures administratives i fiscals, que es faci constar separadament en la factura emesa pel subjecte passiu.

En cap cas no es considera interès la part de la contraprestació que excedeixi l'aplicat usualment en el mercat per a operacions similars.

b) Les subvencions vinculades directament al preu de les operacions subjectes a l'impost.

Es consideren vinculades directament al preu de les operacions subjectes a l'impost les subvencions establertes en funció del nombre d'unitats lliurades o del volum dels serveis prestats quan es determinin amb anterioritat a la realització de l'operació.

En cap cas no s'inclouen les subvencions dirigides a permetre el proveïment de productes comunitaris o disponibles al mercat de la CEE, previst en el Programa d'opcions específiques per la llunyania i insularitat de les Illes Canàries.

c) Els tributs i gravàmens de qualsevol classe que recaiguin sobre les mateixes operacions gravades, excepte el mateix impost general indirecte canari i l'arbitri sobre importacions i lliuraments de mercaderies a les Illes Canàries.

El que disposa aquesta lletra comprèn els impostos especials que s'exigeixin en relació amb els béns que siguin objecte de les operacions gravades, amb excepció de l'impost especial sobre determinats mitjans de transport.

d) Les percepcions retingudes d'acord amb dret per l'obligat a fer la prestació en els casos de resolució de les operacions subjectes a l'impost.

e) L'import dels envasos i embalatges, fins i tot els susceptibles de devolució, carregat als destinataris de l'operació, sigui quin sigui el concepte pel qual es percep aquest import.

f) L'import dels deutes assumits pel destinatari de les operacions subjectes com a contraprestació total o parcial d'aquestes.»

«7. La base imposable també es pot reduir proporcionalment quan els crèdits corresponents a les quotes repercutides per les operacions gravades siguin totalment o parcialment incobrables. A aquests efectes:

A) Un crèdit es considera totalment o parcialment incobrable quan reuneixi les condicions següents:

1a Que hagi transcorregut un any des de la meritació de l'impost repercutit sense que s'hagi obtingut el cobrament de tot o part del crèdit que en deriva.

No obstant això, quan es tracti d'operacions a terminis o amb preu ajornat, ha d'haver transcorregut un any des del venciment del termini o terminis impagats a fi de procedir a la reducció proporcional de la base imposable. A aquests efectes, es consideren operacions a terminis o amb preu ajornat aquelles en què s'hagi pactat que la seva contraprestació s'hagi de fer efectiva en pagaments successius o en un de sol, respectivament, sempre que el període transcorregut entre la meritació de l'impost repercutit i el venciment del o únic pagament sigui superior a un any.

Quan el titular del dret de crèdit la base imposable del qual es pretén reduir sigui un empresari o professional el volum d'operacions del qual, calculat d'acord amb el que disposa l'article 51 d'aquesta Llei, no hagi excedit durant l'any natural immediatament anterior la xifra de 6.010.121,04 euros, el termini d'un any a què es refereix aquesta condició 1a és de sis mesos.

2a Que aquesta circumstància hagi quedat reflectida en els llibres registre exigits per a aquest impost.

3a Que el destinatari de l'operació actuï en la condició d'empresari o professional, o, si no és així, que la base imposable d'aquella, impost general indirecte canari exclòs, sigui superior a 300 euros.

4a Que el subjecte passiu n'hagi instat el cobrament mitjançant reclamació judicial al deutor o per mitjà de requeriment notarial a aquest, fins i tot quan es tracti de crèdits fiançats per ens públics.

Quan es tracti de les operacions a terminis a què es refereix la condició 1.a anterior, és suficient instar el cobrament d'un dels terminis mitjançant reclamació judicial al deutor o per mitjà de requeriment notarial al deutor per procedir a la modificació de la base imposable en la proporció que correspongui pel termini o terminis impagats.

Quan es tracti de crèdits deguts per ens públics, la reclamació judicial o el requeriment notarial a què es refereix la condició 4a anterior s'ha de substituir per una certificació expedida per l'òrgan competent de l'ens públic deutor d'acord amb l'informe de l'interventor o tesorero d'aquell en què consti el reconeixement de l'obligació a càrrec seu i la quantia.

B) La modificació s'ha de realitzar en el termini dels tres mesos següents a la finalització del període d'un any a què es refereix la condició 1a anterior i s'ha de comunicar a l'Administració Tributària Canària en el termini que es fixi per reglament.

Quan el titular del dret de crèdit la base imposable del qual es pretén reduir sigui un empresari o professional el volum d'operacions del qual, calculat de conformitat amb el que disposa l'article 51 d'aquesta Llei, no hagi excedit durant l'any natural immediatament anterior la xifra de 6.010.121,04 euros, el termini d'un any a què es refereix el paràgraf anterior és de sis mesos.

C) Una vegada practicada la reducció de la base imposable, aquesta no es torna a modificar a l'alça encara que el subjecte passiu obtingui el cobrament total o parcial de la contraprestació, excepte quan el destinatari no actuï en la condició d'empresari o professional. En aquest cas, s'entén que l'impost general indirecte canari està inclòs en les quantitats percebudes i en la mateixa proporció que la part de contraprestació percebuda.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan el subjecte passiu desisteixi de la reclamació judicial al deutor o arribi a un acord de cobrament amb ell amb posterioritat al requeriment notarial efectuat, com a conseqüència d'aquest o per qualsevol altra causa, ha de tornar a modificar la base imposable a l'alça mitjançant l'expedició, en el termini d'un mes a comptar del desistiment o des de l'acord de cobrament, respectivament, d'una factura rectificativa en la qual es repercuteixi la quota procedent.

8. En relació amb els supòsits de modificació de la base imposable compresos en els números 6 i 7 anteriors, s'apliquen les regles següents:

1a No és procedent la modificació de la base imposable en els casos següents:

- a. Crèdits que gaudeixin de garantia real, en la part garantida.
- b. Crèdits fiançats per entitats de crèdit o societats de garantia recíproca o coberts per un contracte d'assegurança de crèdit o de caució, en la part fiançada o assegurada.
- c. Crèdits entre persones o entitats vinculades definides a l'article 23, número 3, d'aquesta Llei.
- d. Crèdits deguts o fiançats per ens públics.

El que disposa aquesta lletra d) no s'aplica a la reducció de la base imposable realitzada d'acord amb el número 7 anterior per als crèdits que es considerin totalment o parcialment incobrables, sense perjudici de la necessitat de complir el

requisit d'acreditació documental de l'impagament a què es refereix la condició 4a de la lletra A) del número esmentat.

2a Tampoc és procedent la modificació de la base imposable quan el destinatari de les operacions no estigui establert en el territori d'aplicació de l'impost.

3a En els casos de pagament parcial anteriors a la modificació esmentada, s'entén que l'impost general indirecte canari està inclòs en les quantitats percebudes i en la mateixa proporció que la part de contraprestació satisfeta.

4a La rectificació de les deduccions del destinatari de les operacions, que s'ha de practicar segons el que disposa l'article 44 d'aquesta Llei, determina el naixement del crèdit corresponent a favor de la hisenda pública.

Si el destinatari de les operacions subjectes no ha tingut dret a la deducció total de l'impost, també resulta deutor davant la hisenda pública per l'import de la quota de l'impost no deduïble. En el supòsit que el destinatari no actuï en la condició d'empresari o professional i en la mesura que no hagi satisfet el deute esmentat, és aplicable el que estableix la lletra C) del número 7 anterior.»

«11. Si l'import de la contraprestació no resulta conegut en el moment de la meritació de l'impost, el subjecte passiu l'ha de fixar provisionalment aplicant criteris fundats, sense perjudici de la seva rectificació quan es conegui l'import esmentat.»

Set. Es modifiquen els números 1 i 2 i s'afegeix el número 9 a l'article 23 amb la redacció següent:

«1. En les operacions la contraprestació de les quals no consisteix en diners, es considera com a base imposable la que s'hauria acordat en condicions normals de mercat, en la mateixa fase de producció o comercialització, entre parts que fossin independents.

No obstant això, si la contraprestació consisteix parcialment en diners, es considera base imposable el resultat d'afegir al valor en el mercat de la part no dinerària de la contraprestació l'import de la part dinerària, sempre que el resultat esmentat sigui superior al determinat per aplicació del que disposa el paràgraf anterior.

2. Quan en una mateixa operació i per preu únic es lliurin béns o es prestin serveis de diversa naturalesa, fins i tot en els supòsits de transmissió de la totalitat o part d'un patrimoni empresarial, la base imposable corresponent a cada un d'ells es determina en proporció al valor de mercat dels béns lliurats o dels serveis prestats.

El que disposa el paràgraf anterior no s'aplica quan els béns o serveis esmentats constitueixen l'objecte de prestacions accessòries d'una altra de principal subjecta a l'impost.»

«9. En la base imposable de les operacions a què es refereixen els números anteriors, quan sigui procedent, s'han d'incloure o excloure les despeses o components compresos, respectivament, en els números 2 i 3 de l'article anterior.»

Vuit. Es modifiquen els números 3 i 5 de l'article 33, que queden redactats de la manera següent:

«3. El dret a la deducció només es pot exercitar en la declaració liquidació relativa al període de liquidació en què el seu titular hagi suportat les quotes deduïbles o en les dels successius, sempre que no hagi transcorregut el termini de quatre anys, comptats a partir del naixement d'aquest dret. El percentatge de deducció de les quotes deduïbles suportades és el definitiu de l'any en què s'hagi produït el naixement del dret a deduir de les quotes esmentades.

Tanmateix, en cas de declaració de concurs, el dret a la deducció de les quotes suportades abans d'aquesta, que estiguin pendents de deduir, s'ha d'exercitar en la declaració liquidació corresponent al període de liquidació en què s'hagin suportat.

Quan no s'hagin inclòs les quotes suportades deduïbles a què es refereix el paràgraf anterior en les declaracions liquidacions esmentades, i sempre que no hagi transcorregut el termini de quatre anys, comptats a partir del naixement del dret a la deducció d'aquestes quotes, el concursat o, en els casos que preveu l'article 86.3 de la Llei concursal, l'Administració concursal, les pot deduir mitjançant la rectificació de la declaració liquidació relativa al període en què van ser suportades.

Si hi ha hagut requeriment de l'Administració o actuació inspectora, són deduïbles, en les liquidacions que escaiguin, les quotes suportades que estiguin degudament comptabilitzades en els llibres registre establerts reglamentàriament per a aquest impost, mentre que les quotes no comptabilitzades són deduïbles en la declaració liquidació del període corresponent a la seva comptabilització o en les dels següents. En tot cas, unes quotes i altres només es poden deduir quan no hagi transcorregut el termini a què es refereix el primer paràgraf.»

«5. Quan la quantia de les deduccions procedents superi l'import de les quotes meritades en el mateix període de liquidació, l'excés pot ser compensat en les declaracions liquidacions posteriors, sempre que no hagin transcorregut quatre anys comptats a partir de la presentació de la declaració liquidació en què s'origini l'excés.

Amb tot, el subjecte passiu pot optar per la devolució del saldo existent a favor seu quan sigui procedent en virtut del que disposa el capítol II d'aquest títol, sense que en aquest cas pugui fer-ne la compensació en declaracions liquidacions posteriors, sigui quin sigui el període de temps transcorregut fins que aquesta devolució es faci efectiva.

En la declaració liquidació, prevista reglamentàriament, referida als fets imposables anteriors a la declaració de concurs s'ha d'aplicar la totalitat dels saldos acumulats a compensar de períodes de liquidació anteriors a aquesta declaració.»

Nou. Amb efectes des del dia 1 de juliol de 2012, i com a conseqüència de l'aprovació de la Llei de la Comunitat Autònoma de Canàries 4/2012, de 25 de juny, de mesures administratives i fiscals, queden derogats els articles 10 i 27, el número 3 de l'article 58 bis, la disposició adicional vuitena i els annexos I, I bis, II i VI. Les referències que en la normativa vigent s'hi puguin efectuar s'entenen realitzades a la normativa vigent que la Comunitat Autònoma de Canàries aprovi en matèria d'exempcions per operacions interiors i tipus impositius.

Article 18. *Modificació de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de Canàries.*

Amb efecte des del dia 1 de juliol de 2012, i com a conseqüència de l'aprovació de la Llei de la Comunitat Autònoma de Canàries 4/2012, de 25 de juny, de mesures administratives i fiscals, queda derogat l'article 24.

CAPÍTOL XI

Article 19. *Impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2013 es crea l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit, que es regeix per les disposicions següents:

U. Naturalesa i objecte de l'impost.

L'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit és un tribut de caràcter directe que grava, en la forma i les condicions que preveu aquest article, els dipòsits constituïts en les entitats de crèdit.

Dos. Àmbit territorial d'aplicació.

L'impost és exigible a tot el territori espanyol, sense perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, als territoris històrics del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra. En la seva aplicació s'ha de tenir en compte el que disposen els tractats i convenis internacionals que formen part de l'ordenament intern espanyol.

Tres. Fet imposable.

Constitueix el fet imposable el manteniment de fons de tercers, sigui quina sigui la seva naturalesa jurídica, pels contribuents assenyalats en l'apartat sis d'aquest article, i que comportin l'obligació de restitució, a excepció dels fons mantinguts en sucursals fora del territori espanyol.

Quatre. Exempcions.

Estan exempts de l'impost:

1. El Banc d'Espanya i les autoritats de regulació monetària.
2. El Banc Europeu d'Inversions.
3. El Banc Central Europeu.
4. L'Institut de Crèdit Oficial.

Cinc. Període impositiu i meritació.

El període impositiu és l'any natural.

No obstant això, en el període impositiu en què es produeixi l'inici de l'activitat en territori espanyol, aquest comprèn des de la data de començament de l'activitat fins al final de l'any natural.

En tot cas, el període impositiu conclou quan el contribuent cessa en la seva activitat en territori espanyol.

L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.

Sis. Contribuents.

Són contribuents de l'impost:

- a) Les entitats de crèdit definides a l'article 1 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees.
- b) Les sucursals en territori espanyol d'entitats de crèdit estrangeres.

Set. Base imposable.

Constitueix la base imposable l'import resultant de fer la mitjana aritmètica del saldo final de cada trimestre natural del període impositiu, corresponent a la partida 4 «Dipòsits de la clientela» del passiu del balanç reservat de les entitats de crèdit, inclosos en els estats financers individuals.

A aquests efectes, el saldo final s'ha de minorar en les quanties dels «Ajustos per valoració» inclosos en les partides 4.1.5, 4.2.5, 4.3.2 i 4.4.5.

Els paràmetres a què es refereix aquest apartat es corresponen amb els definits en el títol II i en l'annex IV de la Circular 4/2004, de 22 de desembre, del Banc d'Espanya, a entitats de crèdit, sobre normes d'informació financera pública i reservada i models d'estats financers, o norma que la substitueixi.

Vuit. Quota tributària.

La quota íntegra és el resultat d'aplicar a la base imposable el tipus de gravamen del 0 per cent.

La quota diferencial s'obté com a resultat de deduir de la quota íntegra, si s'escau, el pagament a compte realitzat.

Nou. Autoliquidació.

Els contribuents han de presentar l'autoliquidació de l'impost al mes de juliol de l'any següent al del període impositiu, en el lloc i la forma que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques. No obstant això, no és obligatori presentar l'autoliquidació quan la quota íntegra sigui igual a zero euros.

Deu. Obligació d'efectuar pagament a compte.

Els contribuents estan obligats a presentar una autoliquidació de pagament a compte el mes de juliol de cada exercici, corresponent al període impositiu en curs, per import del 50 per cent de la quota que resulta d'aplicar el tipus de gravamen vigent en aquest període impositiu a la base imposable del període impositiu anterior. No obstant això, no és obligatori presentar l'autoliquidació quan la quota íntegra sigui igual a zero euros.

Onze. Habilitació a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

La Llei de pressupostos generals de l'Estat pot modificar el tipus de gravamen i el pagament a compte.

Dotze. Infraccions i sancions.

Les infraccions tributàries derivades de l'incompliment del que disposa aquesta Llei i la seva normativa de desplegament es qualifiquen i se sancionen d'acord amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Tretze. Fets imposables regulats en aquesta Llei gravats per les comunitats autònomes.

En la mesura que l'impost que estableix aquesta Llei recaigui sobre fets imposables gravats per les comunitats autònomes i això produeixi una disminució dels seus ingressos, s'ha d'aplicar el que disposa l'article 6.2 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes.

El que disposa el paràgraf anterior únicament és aplicable respecte d'aquells tributs propis de les comunitats autònomes establerts en una Llei aprovada amb anterioritat a l'1 de desembre de 2012.

Catorze. Entrada en vigor.

L'impost s'exigeix amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2013.

Disposició addicional primera. *Autoliquidació de l'impost sobre les vendes al detall de determinats hidrocarburs a 31 de desembre de 2012.*

Es consideren efectuades a 31 de desembre de 2012 les vendes al detall dels productes compresos en l'àmbit objectiu de l'impost que en la data esmentada es trobin en els establiments de venda al públic al detall definits en el número 2 de l'apartat quatre de l'article 9 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, llevat que als esmentats productes els sigui aplicable el règim suspensiu de l'impost sobre hidrocarburs.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior les vendes al detall dels productes s'entenen efectuades en tot cas en el territori de la comunitat autònoma on radiqui l'establiment de venda al públic al detall.

En els 20 primers dies naturals del mes d'abril de 2013 els subjectes passius de l'impost estan obligats a presentar l'autoliquidació i relació comprensiva de les quotes meritades, i, si s'escau, de les operacions exemptes, derivada del que assenyalen els paràgrafs anteriors, que s'ha de tramitar de forma independent de la corresponent autoliquidació de l'últim trimestre de l'any 2012.

Disposició addicional segona.

Les referències a l'impost sobre el valor afegit a l'article 108 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, s'han d'entendre fetes, en els seus mateixos termes, a l'impost general indirecte canari.

Disposició addicional tercera.

Amb efectes a partir del 15 de novembre de 2012, s'afegeix una disposició addicional divuitena, «Règim fiscal especial aplicable a les operacions de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit», al Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, amb la redacció següent:

«El règim fiscal establert en el capítol VIII del títol VII del Text refós d'aquesta Llei, per a les operacions esmentades en el seu article 83, inclosos els seus efectes en els altres tributs, s'aplica a les transmissions del negoci o d'actius o passius efectuades per entitats de crèdit en compliment de plans de reestructuració o plans de resolució d'entitats de crèdit a favor d'una altra entitat de crèdit, a l'empara de la normativa de reestructuració bancària, encara que no es corresponguin amb les operacions esmentades als articles 83 i 94 de la Llei de l'impost sobre societats.»

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

1. Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei.
2. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2013, queden derogats els articles 49 i 50.3 del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 1777/2004, de 30 de juliol.

Disposició final primera. Modificació del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

Primer. Amb efectes a partir de l'1 de gener de 2013, s'introdueixen les modificacions següents en el Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març:

U. S'afegeix una lletra i) a l'apartat 1 de l'article 14, que queda redactada de la manera següent:

«i) Les despeses que excedeixin, per a cada perceptor, l'import d'1.000.000 d'euros, o en cas que sigui superior, l'import que estigui exempt per aplicació del que estableix l'article 7.e) de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, encara que se satisfacin en diversos períodes impositius, derivats de l'extinció de la relació laboral, comuna o especial, o de la relació mercantil a què es refereix l'article 17.2.e) de la referida Llei, o de les dues. A aquests efectes, es computen les quantitats satisfetes per altres entitats que formin part d'un mateix grup de societats en les quals concorrin les circumstàncies que preveu l'article 42 del Codi de comerç.»

Dos. S'afegeixen una nova lletra f) a l'apartat 4 i una lletra c) a l'apartat 6, els dos de l'article 140, que queden redactades de la manera següent:

«4. (Igual).

f) Els premis de loteries i apostes que, per la seva quantia, estiguin exempts del gravamen especial a què es refereix la disposició addicional trenta-tresena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

6. (Igual).

c) En el cas de premis de loteries i apostes que, per la seva quantia, estiguin subjectes i no exempts del gravamen especial de determinades loteries i apostes a què es refereix la disposició addicional trenta-tresena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, el 20 per 100. En aquest cas, la retenció es practica sobre l'import del premi subjecte i no exempt, d'acord amb la referida disposició.

(Igual).»

Tres. S'afegeix una disposició transitòria trenta-vuitena amb el contingut següent:

«Disposició transitòria trenta-vuitena. *Despeses derivades de relacions laborals o mercantils extingides amb anterioritat a l'1 de gener de 2013.*

El que disposa l'article 14.1.i) d'aquesta Llei no s'aplica a les despeses que es deriven de relacions laborals o mercantils que s'hagin extingit amb anterioritat a l'1 de gener de 2013.»

Segon. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2013, s'introdueixen les modificacions següents en el Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març:

U. Es deroga l'apartat 2 de l'article 27.

Dos. S'afegeix un paràgraf a l'apartat 1 de l'article 45, amb la redacció següent:

«No han d'efectuar el referit pagament fraccionat ni estan obligades a presentar la declaració corresponent les entitats a les quals es refereixen els apartats 5 i 6 de l'article 28 d'aquesta Llei.»

Tres. Es deroga l'apartat 4 de l'article 48.

Quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 53, que queda redactat de la manera següent:

«2. L'aplicació del règim fiscal especial que regula aquest capítol requereix el compliment dels requisits següents:

a) Que el nombre d'habitatges arrendats o oferts en arrendament per l'entitat en cada període impositiu sigui en tot moment igual o superior a 8.

b) Que els habitatges romanguin arrendats o oferts en arrendament durant almenys tres anys. Aquest termini es computa:

1r En el cas d'habitatges que figurin en el patrimoni de l'entitat abans del moment d'acollir-se al règim, des de la data d'inici del període impositiu en què es comuniqui l'opció pel règim, sempre que en la data esmentada l'habitatge es trobi arrendat. En cas contrari, cal atènyer-se al que disposa el paràgraf següent.

2n En el cas d'habitatges adquirits o promoguts amb posterioritat per l'entitat, des de la data en què aquesta els va arrendar per primera vegada.

L'incompliment d'aquest requisit implica, per a cada habitatge, la pèrdua de la bonificació que hagi correspost. Juntament amb la quota del període impositiu en què es va produir l'incompliment, s'ha d'ingressar l'import de les bonificacions aplicades en la totalitat dels períodes impositius en els quals hagi resultat aplicable aquest règim especial, sense perjudici dels interessos de demora, recàrrecs i sancions que, si s'escau, siguin procedents.

c) Que les activitats de promoció immobiliària i d'arrendament siguin objecte de comptabilització separada per a cada immoble adquirit o promogut, amb el desglossament que resulti necessari per conèixer la renda corresponent a cada habitatge, local o finca registral independent en què aquests es divideixin.

d) En el cas d'entitats que desenvolupin activitats complementàries a l'activitat econòmica principal d'arrendament d'habitatges, que almenys el 55 per cent de les rendes del període impositiu, excloses les derivades de la transmissió dels immobles arrendats una vegada transcorregut el període mínim de manteniment a què es refereix la lletra b) anterior, o, alternativament, que almenys el 55 per cent del valor de l'actiu de l'entitat sigui susceptible de generar rendes que tinguin dret a l'aplicació de la bonificació a què es refereix l'article 54.1 d'aquesta Llei.»

Cinc. Es modifica l'apartat 11 de l'article 115, que queda redactat de la manera següent:

«11. Les entitats arrendatàries poden optar, a través d'una comunicació al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques en els termes que reglamentàriament s'estableixin, per establir que el moment temporal a què es refereix l'apartat 6 es correspon amb el moment de l'inici efectiu de la construcció de l'actiu, atenent al compliment simultani dels requisits següents:

a) Que es tracti d'actius que tinguin la consideració d'elements de l'immobilitzat material que siguin objecte d'un contracte d'arrendament financer, en el qual les quotes del referit contracte se satisfacin de forma significativa abans de la finalització de la construcció de l'actiu.

b) Que la construcció d'aquests actius impliqui un període mínim de 12 mesos.

c) Que es tracti d'actius que reuneixin requisits tècnics i de disseny singulars i que no es corresponguin amb produccions en sèrie.»

Sis. S'afegeix una disposició transitòria trenta-novena amb el contingut següent:

«Disposició transitòria trenta-novena. *Règim fiscal de determinats contractes d'arrendament financer.*

Els elements patrimonials respecte dels quals s'hagi obtingut la corresponent autorització administrativa en virtut del que estableix l'apartat 11 de l'article 115 d'aquesta Llei en un període impositiu iniciat abans de l'1 de gener de 2013, es regeixen, als efectes de l'aplicació del que disposa el referit article i del règim d'entitats navilieres en funció del tonatge, per la normativa vigent a 31 de desembre de 2012.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions:

U. Es modifica l'apartat 7 de l'article 20, que queda redactat de la manera següent:

«7. La mateixa reducció en la base imposable regulada en l'apartat anterior i amb les condicions assenyalades en les seves lletres a) i c) s'aplica, en cas de donació, a favor del cònjuge, descendents o adoptats, dels béns compresos en els apartats u, dos i tres de l'article 4 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni, com a integrants del patrimoni històric espanyol o del patrimoni històric o cultural de les comunitats autònomes.

Als efectes de les adquisicions gratuïtes dels béns integrants del patrimoni històric espanyol o del patrimoni històric o cultural de les comunitats autònomes, es considera que el donatari no vulnera el deure de manteniment d'allò adquirit quan doni, de forma pura, simple i irrevocable, els béns adquirits amb reducció de la base imposable de l'impost a l'Estat o a les altres administracions públiques territorials o institucionals.

L'incompliment dels requisits exigits comporta el pagament de l'impost deixat d'ingressar i els interessos de demora corresponents.»

Dos. Es modifica l'apartat 4 de l'article 34, que queda redactat de la manera següent:

«4. D'acord amb el que disposa l'apartat anterior, s'estableix el règim d'autoliquidació de l'impost amb caràcter obligatori en les comunitats autònomes següents:

- Comunitat Autònoma d'Andalusia.
- Comunitat Autònoma d'Aragó.
- Comunitat Autònoma del Principat d'Astúries.
- Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
- Comunitat Autònoma de Canàries.
- Comunitat de Castella i Lleó.
- Comunitat Autònoma de Catalunya.
- Comunitat Autònoma de Galícia.
- Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia.
- Comunitat Valenciana.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 13/2011, de 27 de maig, de regulació del joc.*

Amb efectes des del 31 de desembre de 2012, la lletra f) de l'apartat 5 de l'article 49 de la Llei 13/2011, de 27 de maig, de regulació del joc, queda redactada de la manera següent:

«f) 0,75 per mil dels ingressos bruts d'explotació.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei hipotecària, Text refós segons Decret de 8 de febrer de 1946.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2013 s'addiciona un nou apartat 5 a l'article 254 de la Llei hipotecària, Text refós segons Decret de 8 de febrer de 1946, amb la redacció següent:

«5. El Registre de la Propietat no practica la inscripció corresponent de cap document que contingui acte o contracte determinant de les obligacions tributàries per l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana, sense que s'acrediti prèviament haver presentat l'autoliquidació o, si s'escau, la declaració, de l'impost, o la comunicació a què es refereix la lletra b) de l'apartat 6 de l'article 110 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu, 2/2004, de 5 de març.»

Disposició final cinquena. *Modificació del Text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2013 s'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març:

U. Es modifica l'article 40, que queda redactat de la manera següent:

«Article 40. *Subjecció.*

Les entitats residents en un país o territori que tingui la consideració de paradís fiscal, que siguin propietàries o posseïxin a Espanya, per qualsevol títol, béns immobles o drets reals d'ús o gaudi sobre aquests, estan subjectes a l'impost mitjançant un gravamen especial.»

Dos. Es modifica l'article 41, que queda redactat de la manera següent:

«Article 41. *Base imposable.*

1. La base imposable del gravamen especial està constituïda pel valor cadastral dels béns immobles. Quan no existeix valor cadastral, s'ha d'utilitzar el valor determinat d'acord amb les disposicions aplicables a efectes de l'impost sobre el patrimoni.

2. En els supòsits en què una entitat de les esmentades a l'article 40 participi en la titularitat dels béns o drets juntament amb una altra o altres persones o entitats, el gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents a Espanya és exigible per la part del valor dels béns o drets que correspongui proporcionalment a la seva participació en la titularitat d'aquells.»

Tres. Es modifica l'article 42, que queda redactat de la manera següent:

«Article 42. *Exempcions.*

El gravamen especial sobre béns immobles no és exigible a:

- a) Els estats i les institucions públiques estrangeres i els organismes internacionals.
- b) Les entitats que desenvolupin a Espanya, de manera continuada o habitual, explotacions econòmiques diferenciables de la simple tinença o arrendament de l'immoble, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.
- c) Les societats que cotitzin en mercats secundaris de valors oficialment reconeguts.»

Quatre. Es modifica el títol de l'article 45, que queda redactat de la manera següent:

«Article 45. *Meritació, declaració i afectació.*»

Cinc. S'afegeix un apartat 3 a l'article 45, que queda redactat de la manera següent:

«3. Si es tracta de transmissions de béns immobles situats en territori espanyol per entitats subjectes al gravamen especial, els béns transmesos queden afectes al pagament de l'import del gravamen especial esmentat.»

Disposició final sisena. *Modificació de la Llei 8/1991, de 25 de març, de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2013 s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 8/1991, de 25 de març, de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla:

U. Es modifica l'article 9, que queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Exempcions en importacions de béns.*

Les importacions definitives de béns a les ciutats de Ceuta i Melilla estan exemptes en els mateixos termes que en la legislació comuna de l'impost sobre el valor afegit i, en tot cas, s'han d'assimilar, als efectes d'aquesta exempció, les que siguin aplicables a les operacions interiors.

En particular, en les importacions de béns en règim de viatgers l'exempció s'aplica en els mateixos termes i quanties que els previstos per a les importacions de béns en règim de viatgers en la normativa reguladora de l'impost sobre el valor afegit.»

Dos. Es modifica la lletra b) de l'article 11, que queda redactada de la manera següent:

«b) En les importacions, en el moment d'admissió de la declaració per al despatx d'importació o, si no n'hi ha, en el moment de l'entrada dels béns al territori de subjecció, amb el compliment previ de les condicions establertes en la legislació aplicable.»

Tres. Es modifica el número 3 de l'article 22, que queda redactat de la manera següent:

«3. En les importacions, la liquidació que correspongui i el pagament resultant s'han d'efectuar abans de l'acte administratiu de despatx o a l'entrada de les mercaderies al territori de subjecció. Es pot atorgar un termini màxim de 90 dies des de la introducció de les mercaderies fins al pagament de l'impost si, segons el parer de l'Administració o dels òrgans gestors, queda prou garantit el deute tributari.»

Quatre. S'introdueix una disposició transitòria tercera, amb el contingut següent:

«Disposició transitòria tercera. *Vehicles de tracció mecànica, embarcacions o aeronaus importades pendents de matriculació a les ciutats de Ceuta i Melilla.*

Els vehicles de tracció mecànica, embarcacions o aeronaus, que amb anterioritat a l'1 de gener de 2013 hagin ja complert les formalitats d'importació i es trobin pendents de matriculació a les ciutats de Ceuta o Melilla, han de meritjar l'impost en el moment en què es produeixi la seva matriculació.»

Disposició final setena. *Modificació del Reial decret llei 12/2012, de 30 de març, pel qual s'introdueixen diverses mesures tributàries i administratives dirigides a la reducció del dèficit públic.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2013, es modifica el número quatre de l'apartat primer de l'article 1 del Reial decret llei 12/2012, de 30 de març, pel qual s'introdueixen diverses mesures tributàries i administratives dirigides a la reducció del dèficit públic, que queda redactat de la manera següent:

«Quatre. La quantitat a ingressar corresponent als pagaments fraccionats establerts en l'apartat 3 de l'article 45 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, per als subjectes passius l'import net de la xifra de negocis dels quals en els dotze mesos anteriors a la data en què s'iniciïn els períodes impositius dins dels anys 2012 o 2013 sigui almenys de vint milions d'euros, no pot ser inferior, en cap cas, al 12 per cent del resultat positiu del compte de pèrdues i guanys de l'exercici dels tres, nou o onze primers mesos de cada any natural o, per a subjectes passius el període impositiu dels quals no coincideixi amb l'any natural, de l'exercici transcorregut des de l'inici del període impositiu fins al dia anterior a l'inici de cada

període d'ingrés del pagament fraccionat, determinat d'acord amb el Codi de comerç i altra normativa comptable de desplegament, minorat exclusivament en els pagaments fraccionats realitzats amb anterioritat, corresponents al mateix període impositiu.

No obstant això, el percentatge establert en el paràgraf anterior és del 6 per cent per a les entitats que hi estan esmentades, en què almenys el 85 per cent dels ingressos dels tres, nou o onze primers mesos de cada any natural o, per a subjectes passius el període impositiu dels quals no coincideixi amb l'any natural, de l'exercici transcorregut des de l'inici del període impositiu fins al dia anterior a l'inici de cada període d'ingrés del pagament fraccionat, corresponguin a rendes a les quals siguin aplicables les exempcions que preveuen els articles 21 i 22 o la deducció prevista a l'article 30.2, del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

El que disposa aquest número no és aplicable a les entitats a les quals es refereixen els apartats 4, 5 i 6 de l'article 28 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats ni a les esmentades a la Llei 11/2009, de 26 d'octubre, per la qual es regulen les societats anònimes cotitzades d'inversió en el mercat immobiliari.»

Disposició final vuitena. *Modificació de la Llei 11/2009, de 26 d'octubre, per la qual es regulen les societats anònimes cotitzades d'inversió en el mercat immobiliari.*

Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2013, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 11/2009, de 26 d'octubre, per la qual es regulen les societats anònimes cotitzades d'inversió en el mercat immobiliari.

U. Es modifica la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 2, que queda redactada de la manera següent:

«c) La tinença de participacions en el capital d'altres entitats, residents o no en territori espanyol, que tinguin com a objecte social principal l'adquisició de béns immobles de naturalesa urbana per al seu arrendament i que estiguin sotmeses al mateix règim establert per a les SOCIMI quant a la política obligatòria, legal o estatutària, de distribució de beneficis i compleixin els requisits d'inversió a què es refereix l'article 3 d'aquesta Llei.

Les entitats a què es refereix aquesta lletra c) no poden tenir participacions en el capital d'altres entitats. Les participacions representatives del capital d'aquestes entitats han de ser nominatives i la totalitat del seu capital ha de pertànyer a altres SOCIMI o entitats no residents a què es refereix la lletra b) anterior. Si es tracta d'entitats residents en territori espanyol, aquestes poden optar per l'aplicació del règim fiscal especial en les condicions establertes a l'article 8 d'aquesta Llei.»

Dos. Es modifica l'article 3, que queda redactat de la manera següent:

«Article 3. *Requisits d'inversió.*

1. Les SOCIMI han de tenir invertit, almenys, el 80 per cent del valor de l'actiu en béns immobles de naturalesa urbana destinats a l'arrendament, en terrenys per a la promoció de béns immobles que s'hagin de destinar a aquesta finalitat sempre que la promoció s'iniciï dins dels tres anys següents a la seva adquisició, així com en participacions en el capital o patrimoni d'altres entitats a què es refereix l'apartat 1 de l'article 2 d'aquesta Llei.

Aquest percentatge es calcula sobre el balanç consolidat en cas que la societat sigui dominant d'un grup segons els criteris establerts a l'article 42 del Codi de comerç, amb independència de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats. Aquest grup està integrat exclusivament per les SOCIMI i la resta d'entitats a què es refereix l'apartat 1 de l'article 2 d'aquesta Llei.

El valor de l'actiu es determina segons la mitjana dels balanços individuals o, si s'escau, consolidats trimestrals de l'exercici, i per calcular aquest valor la societat

pot optar per substituir el valor comptable pel de mercat dels elements integrants d'aquests balanços, el qual s'aplicaria en tots els balanços de l'exercici. A aquests efectes no es computen, si s'escau, els diners o drets de crèdit procedent de la transmissió dels immobles o participacions esmentats que s'hagi realitzat en el mateix exercici o anteriors sempre que, en aquest últim cas, no hagi transcorregut el termini de reinversió a què es refereix l'article 6 d'aquesta Llei.

Als efectes del còmput esmentat, si els béns immobles estan situats a l'estranger, inclosos els que tenen les entitats a què es refereix la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 2 d'aquesta Llei, han de tenir naturalesa anàloga als situats en el territori espanyol i hi ha d'haver un intercanvi d'informació tributària efectiu amb el país o territori en el qual estiguin situats, en els termes que estableix a la disposició addicional primera de la Llei 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal.

2. Així mateix, almenys el 80 per cent de les rendes del període impositiu corresponents a cada exercici, excloses les derivades de la transmissió de les participacions i dels béns immobles afectes tots dos al compliment del seu objecte social principal, una vegada transcorregut el termini de manteniment a què es refereix l'apartat següent, ha de provenir:

a) de l'arrendament de béns immobles afectes al compliment del seu objecte social principal amb persones o entitats respecte de les quals no es produeixi alguna de les circumstàncies que estableix l'article 42 del Codi de comerç, amb independència de la residència, i/o

b) de dividends o participacions en beneficis procedents de participacions afectes al compliment del seu objecte social principal.

Aquest percentatge es calcula sobre el resultat consolidat en cas que la societat sigui dominant d'un grup segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, amb independència de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats. Aquest grup l'han d'integrar exclusivament les SOCIMI i la resta d'entitats a què es refereix l'apartat 1 de l'article 2 d'aquesta Llei.

3. Els béns immobles que integrin l'actiu de la societat han de romandre arrendats durant almenys tres anys. Als efectes del còmput, s'ha de sumar el temps que els immobles hagin estat oferts en arrendament, amb un màxim d'un any.

El termini es computa:

a) En el cas de béns immobles que figurin en el patrimoni de la societat abans del moment d'acollir-se al règim, des de la data d'inici del primer període impositiu en què s'apliqui el règim fiscal especial que estableix aquesta Llei, sempre que en aquesta data el bé estigui arrendat o ofert en arrendament. Si no, cal atènyer-se al que disposa la lletra següent.

b) En el cas de béns immobles promoguts o adquirits amb posterioritat per la societat, des de la data en què es van arrendar o oferir en arrendament per primera vegada.

En el cas d'accions o participacions en el capital d'entitats a què es refereix l'apartat 1 de l'article 2 d'aquesta Llei, s'han de mantenir en l'actiu de la societat almenys durant tres anys des de la seva adquisició o, si s'escau, des de l'inici del primer període impositiu en què s'apliqui el règim fiscal especial que estableix aquesta Llei.»

Tres. Es modifica l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Obligació de negociació en mercat regulat o sistema multilateral de negociació.*

Les accions de les SOCIMI han d'estar admeses a negociació en un mercat regulat o en un sistema multilateral de negociació espanyol o en el de qualsevol altre estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu, o bé en un mercat regulat de qualsevol país o territori amb el qual hi hagi un intercanvi d'informació tributària efectiu, de manera ininterrompuda durant tot el període impositiu.

Les accions de les SOCIMI han de tenir caràcter nominatiu.

Aquestes mateixes obligacions s'exigeixen a les participacions representatives del capital de les entitats no residents a què es refereix la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 2 d'aquesta Llei.»

Quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 5, que queda redactat de la manera següent:

«1. Les SOCIMI han de tenir un capital social mínim de 5 milions d'euros.»

Cinc. Es modifica l'article 6, que queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *Distribució de resultats.*

1. Les SOCIMI i entitats residents en el territori espanyol en què participen a què es refereix la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 2 d'aquesta Llei, que hagin optat per l'aplicació del règim fiscal especial establert en aquesta Llei, estan obligades a distribuir en forma de dividendes als seus accionistes, una vegada complertes les obligacions mercantils que corresponguin, el benefici obtingut en l'exercici, i la seva distribució s'ha d'acordar dins els sis mesos posteriors a la conclusió de cada exercici, de la manera següent:

a) El 100 per 100 dels beneficis procedents de dividendes o participacions en beneficis distribuïts per les entitats a què es refereix l'apartat 1 de l'article 2 d'aquesta Llei.

b) Almenys el 50 per cent dels beneficis derivats de la transmissió d'immobles i accions o participacions a què es refereix l'apartat 1 de l'article 2 d'aquesta Llei, realitzades una vegada transcorreguts els terminis a què es refereix l'apartat 3 de l'article 3 d'aquesta Llei, afectes al compliment del seu objecte social principal. La resta d'aquests beneficis s'ha de reinvertir en altres immobles o participacions afectes al compliment de l'esmentat objecte, en el termini dels tres anys posteriors a la data de transmissió. Si no, els beneficis s'han de distribuir en la seva totalitat conjuntament amb els beneficis, si s'escau, que procedeixin de l'exercici en què finalitza el termini de reinversió. Si els elements objecte de reinversió es transmeten abans del termini de manteniment que estableix l'apartat 3 de l'article 3 d'aquesta Llei, aquells beneficis s'han de distribuir en la seva totalitat conjuntament amb aquells beneficis, si s'escau, que procedeixin de l'exercici en què s'han transmès.

L'obligació de distribució no afecta, si s'escau, la part d'aquests beneficis imputables a exercicis en els quals la societat no tributava pel règim fiscal especial establert en aquesta Llei.

c) Almenys el 80 per cent de la resta dels beneficis obtinguts.

El dividend s'ha de pagar dins el mes següent a la data de l'acord de distribució.

2. Quan la distribució del dividend s'efectuï amb càrrec a reserves procedents de beneficis d'un exercici en el qual hagi estat aplicable el règim fiscal especial, la seva distribució s'ha d'adoptar obligatòriament amb l'acord a què es refereix l'apartat anterior.

3. La reserva legal de les societats que hagin optat per l'aplicació del règim fiscal especial que estableix aquesta Llei no pot excedir el 20 per cent del capital

social. Els estatuts d'aquestes societats no poden establir cap altra reserva de caràcter indisponible diferent de l'anterior.»

Sis. Es deroga l'article 7.

Set. Es modifica l'apartat 1 de l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«1. Les SOCIMI, així com les entitats residents en territori espanyol a què es refereix la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 2, que compleixin els requisits que estableix aquesta Llei, poden optar per l'aplicació en l'impost sobre societats del règim fiscal especial regulat en aquesta Llei, el qual també és aplicable als seus socis.

L'opció l'ha d'adoptar la junta general d'accionistes i s'ha de comunicar a la delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària del domicili fiscal de l'entitat, abans dels tres últims mesos previs a la conclusió del període impositiu. La comunicació realitzada fora d'aquest termini impedeix aplicar aquest règim fiscal en aquest període impositiu.»

Vuit. Es modifica l'article 9, que queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Règim fiscal especial de la societat en l'impost sobre societats.*

1. Les entitats que optin per l'aplicació del règim fiscal especial que preveu aquesta Llei es regeixen pel que estableix el Text refós de la Llei de l'impost sobre societats sense perjudici de les disposicions especials que preveu aquesta Llei.

Les entitats esmentades han de tributar al tipus de gravamen del zero per cent en l'impost sobre societats. En aquest cas, si es generen bases imposables negatives, no és aplicable l'article 25 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats. Així mateix, no és aplicable el règim de deduccions i bonificacions establertes en els capítols II, III i IV del títol VI del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

No obstant això, l'incompliment del requisit de permanència a què es refereix l'apartat 3 de l'article 3 d'aquesta Llei implica, en el cas d'immobles, la tributació de totes les rendes generades per aquests immobles en tots els períodes impositius en els quals hagi estat aplicable aquest règim fiscal especial, d'acord amb el règim general i el tipus general de gravamen de l'impost sobre societats.

L'incompliment del requisit de permanència en el cas d'accions o participacions determina la tributació d'aquella part de les rendes generades amb motiu de la transmissió, d'acord amb el règim general i el tipus general de l'impost sobre societats.

Aquesta mateixa regularització seria procedent en cas que la societat, sigui quina en sigui la causa, passi a tributar per un altre règim diferent en l'impost sobre societats abans que es compleixi el referit termini de tres anys.

Les regularitzacions a què es refereixen els tres paràgrafs anteriors es realitzen en els termes que estableix l'article 137.3 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

2. L'entitat està sotmesa a un gravamen especial del 19 per cent sobre l'import íntegre dels dividendes o participacions en beneficis distribuïts als socis la participació dels quals en el capital social de l'entitat sigui igual o superior al 5 per cent, quan aquests dividendes, en seu dels seus socis, estiguin exempts o tributin a un tipus de gravamen inferior al 10 per cent. Aquest gravamen té la consideració de quota de l'impost sobre societats.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable quan el soci que percep el dividend és una entitat a la qual és aplicable aquesta Llei.

El gravamen especial es merita el dia de l'acord de distribució de beneficis per la junta general d'accionistes, o òrgan equivalent, i ha de ser objecte d'autoliquidació i ingrés en el termini de dos mesos des de la data de meritació. El model de declaració d'aquest gravamen especial s'ha d'aprovar per Ordre del ministre

d'Hisenda i Administracions Públiques, que ha d'establir la forma i el lloc per a la seva presentació.

3. El gravamen especial que preveu l'apartat anterior no és aplicable quan els dividendes o participacions en beneficis siguin percebuts per entitats no residents a les quals es refereix la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 2 d'aquesta Llei, respecte d'aquells socis que tinguin una participació igual o superior al 5 per cent en el capital social d'aquelles i tributin per aquests dividendes o participacions en beneficis, almenys, al tipus de gravamen del 10 per cent.

4. En tot cas, estan subjectes a retenció els dividendes o les participacions en beneficis a què es refereixen les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article 10 d'aquesta Llei.

Així mateix, estan subjectes a retenció els dividendes o les participacions en beneficis a què es refereix la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 10 d'aquesta Llei, d'acord amb el que estableix l'article 31 del Text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, llevat d'aquells als quals sigui aplicable el que disposa l'apartat anterior.»

Nou. Es modifica l'article 10, que queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Règim fiscal especial dels socis.*

1. Els dividendes distribuïts amb càrrec a beneficis o reserves respecte dels quals s'hagi aplicat el règim fiscal especial que estableix aquesta Llei, reben el tractament següent:

a) Quan el perceptor sigui un subjecte passiu de l'impost sobre societats o un contribuent de l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent, no és aplicable la deducció establerta a l'article 30 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

b) Quan el perceptor sigui un contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques, no és aplicable l'exempció que estableix la lletra y) de l'article 7 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

c) Quan el perceptor sigui un contribuent de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent, no és aplicable l'exempció establerta en la lletra j) de l'apartat 1 de l'article 14 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.

2. Les rendes obtingudes en la transmissió o reembossament de la participació en el capital de les societats que hagin optat per l'aplicació d'aquest règim reben el tractament següent:

a) Quan el transmissor o perceptor sigui un subjecte passiu de l'impost sobre societats o un contribuent de l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent, no és aplicable la deducció que estableix l'article 30 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats en relació amb la renda obtinguda que es correspongui amb reserves procedents de beneficis respecte dels quals hagi estat aplicable el règim fiscal especial que preveu aquesta Llei.

b) Quan el transmissor o perceptor sigui un contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques, el guany o pèrdua patrimonial es determina d'acord amb el que preveu la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 37 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

c) Quan el transmissor o perceptor sigui un contribuent de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent, no és aplicable l'exempció

que estableix la lletra i) de l'apartat 1 de l'article 14 del Text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents.

3. Els socis la participació dels quals en el capital social de l'entitat sigui igual o superior al 5 per cent, i que rebin dividendes o participacions en beneficis que tributin a un tipus de gravamen, almenys, del 10 per cent, estan obligats a notificar aquesta circumstància a l'entitat en el termini de deu dies a comptar des de l'endemà del dia en què siguin satisfets. Si no existeix aquesta notificació, s'entén que els dividendes o les participacions en beneficis estan exempts o tributen a un tipus de gravamen inferior al 10 per cent.

Els socis que tinguin la condició d'entitats no residents a les quals es refereix la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 2 d'aquesta Llei han d'acreditar en el termini que estableix el paràgraf anterior que, a la vista de la composició del seu accionariat i de la normativa aplicable en el moment de l'acord de distribució de dividendes, aquests queden gravats, ja sigui en l'esmentada entitat o en els seus socis, almenys, al tipus de gravamen del 10 per cent. La no-subjecció al gravamen especial queda, no obstant això, condicionada que aquests dividendes tributin al tipus de gravamen, almenys, del 10 per cent, quan aquests siguin objecte de distribució per les entitats a les quals es refereix la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 2 d'aquesta Llei.»

Deu. Es modifica l'article 11, que queda redactat de la manera següent:

«Article 11. *Obligacions d'informació.*

1. A la memòria dels comptes anuals, les societats que hagin optat per l'aplicació del règim fiscal especial que estableix aquesta Llei, han de crear un apartat amb la denominació "Exigències informatives derivades de la condició de SOCIMI, Llei 11/2009", en què s'ha d'incloure la informació següent:

a) Reserves procedents d'exercicis anteriors a l'aplicació del règim fiscal que estableix aquesta Llei.

b) Reserves procedents d'exercicis en què ha estat aplicable el règim fiscal que estableix aquesta Llei, diferenciant la part que procedeix de rendes subjectes al tipus de gravamen del zero per cent, o del 19 per cent, respecte d'aquelles que, si s'escau, hagin tributat al tipus general de gravamen.

c) Dividendes distribuïts amb càrrec a beneficis de cada exercici en què ha resultat aplicable el règim fiscal que estableix aquesta Llei, diferenciant la part que procedeix de rendes subjectes al tipus de gravamen del zero per cent o del 19 per cent, respecte d'aquelles que, si s'escau, hagin tributat al tipus general de gravamen.

d) En cas de distribució de dividendes amb càrrec a reserves, designació de l'exercici del qual procedeix la reserva aplicada, i si aquestes s'han gravat al tipus de gravamen del zero per cent, del 19 per cent o al tipus general.

e) Data d'acord de distribució dels dividendes a què es refereixen les lletres c) i d) anteriors.

f) Data d'adquisició dels immobles destinats a l'arrendament i de les participacions en el capital d'entitats a què es refereix l'apartat 1 de l'article 2 d'aquesta Llei.

g) Identificació de l'actiu que computa dins del 80 per cent a què es refereix l'apartat 1 de l'article 3 d'aquesta Llei.

h) Reserves procedents d'exercicis en què ha estat aplicable el règim fiscal especial que estableix aquesta Llei, que s'hagin disposat en el període impositiu, que no sigui per a la seva distribució o per compensar pèrdues, identificant l'exercici del qual procedeixen aquestes reserves.

2. Les mencions en la memòria anual que estableixen les lletres a) i b) de l'apartat anterior s'han de fer mentre hi hagi reserves a què es refereixen les lletres esmentades.

3. Així mateix, les societats han d'aportar, a requeriment de l'Administració tributària, la informació detallada sobre els càlculs efectuats per determinar el resultat de la distribució de les despeses entre les diferents fonts de renda.

4. Constitueix infracció tributària l'incompliment, en relació amb cada exercici, de les obligacions d'informació, a què es refereixen els apartats anteriors. Aquesta infracció és greu i s'ha de sancionar d'acord amb les normes següents:

a) S'imposa una sanció pecuniària de 1.500 euros per cada dada i 15.000 euros per conjunt de dades omès, inexacte o fals, referides a cadascuna de les obligacions d'informació contingudes a les lletres a), b), c) i d) de l'apartat 1 d'aquest article.

Constitueix una dada cadascuna de les informacions contingudes a les lletres esmentades en el paràgraf anterior.

Constitueixen diferents conjunts de dades les informacions a què es refereixen cadascuna de les lletres a què fa referència aquesta lletra a).

b) S'imposa una sanció pecuniària de 3.000 euros per cada dada o conjunt de dades omès, inexacte o fals per a les informacions a què es refereixen les lletres e), f), g) i h) de l'apartat 1 d'aquest article.

Constitueix una dada cadascuna de les informacions que contenen les lletres esmentades al paràgraf anterior.

Constitueixen diferents conjunts de dades les informacions a què es refereixen cadascuna de les lletres a què fa referència aquesta lletra b).

c) S'imposa una sanció pecuniària de 30.000 euros per l'incompliment de l'obligació a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article.»

Onze. Es modifica l'article 12, que queda redactat de la manera següent:

«Article 12. *Règim fiscal de l'entrada-sortida d'aquest règim fiscal especial.*

1. A les societats que optin per l'aplicació d'aquest règim fiscal especial, que estiguin tributant per un altre règim diferent, els són aplicables les regles següents:

a) Els ajustos fiscals pendents de revertir en la base imposable en el moment d'aplicació del present règim, s'han d'integrar d'acord amb el règim general i el tipus general de gravamen de l'impost sobre societats.

b) Les bases imposables negatives que estiguin pendents de compensació en el moment d'aplicació del present règim es compensen amb les rendes positives que, si s'escau, tributin sota el règim general, en els termes que estableix l'article 25 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

c) La renda derivada de la transmissió d'immobles posseïts amb anterioritat a l'aplicació d'aquest règim, realitzada en períodes en què és aplicable aquest règim, s'entén generada de forma lineal, llevat de prova en contra, durant tot el temps de tinença de l'immoble transmès. La part d'aquesta renda imputable als períodes impositius anteriors es grava aplicant el tipus de gravamen i el règim tributari anterior a l'aplicació d'aquest règim fiscal especial. Aquest mateix criteri s'aplica a les rendes procedents de la transmissió de les participacions en altres societats a què es refereix l'apartat 1 de l'article 2 d'aquesta Llei, així com a la resta d'elements de l'actiu.

d) Les deduccions en la quota íntegra pendents d'aplicar es dedueixen de la quota íntegra que, si s'escau, procedeixi de l'aplicació del règim general, en els termes que estableix el títol VI del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

2. En el cas de societats que estiguin tributant per aquest règim fiscal especial i passin a tributar per un altre règim diferent, la renda derivada de la transmissió d'immobles posseïts a l'inici del període impositiu en què la societat passi a tributar per un altre règim fiscal diferent, realitzada en períodes en què és aplicable aquest altre règim, s'entén generada de forma lineal, llevat de prova en contra, durant tot el temps de tinença de l'immoble transmès. La part d'aquesta renda imputable a períodes impositius en els quals va ser aplicable aquest règim especial es grava segons el que estableix aquesta Llei. Aquest mateix criteri s'aplica a les rendes procedents de la transmissió de les participacions en altres entitats a què es refereix l'apartat 1 de l'article 2 d'aquesta Llei.

3. Als efectes del que estableix l'apartat 2 de l'article 96 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, es considera que les operacions de fusions, escissions, aportacions d'actius i bescanvis de valors acollits al règim especial establert en el capítol VIII del títol VII de l'esmentat Text refós, s'efectuen amb un motiu econòmic vàlid quan la finalitat d'aquestes operacions sigui la creació d'una o diverses societats susceptibles d'acollir-se al règim fiscal especial de les SOCIMI regulat en aquesta Llei, o bé l'adaptació, amb la mateixa finalitat, de societats prèviament existents.»

Dotze. Es modifica l'article 13, que queda redactat de la manera següent:

«Article 13. *Pèrdua del règim fiscal especial.*

L'entitat perd el règim fiscal especial que estableix aquesta Llei, i passa a tributar pel règim general de l'impost sobre societats, en el mateix període impositiu en el qual es manifesti alguna de les circumstàncies següents:

a) L'exclusió de negociació en mercats regulats o en un sistema multilateral de negociació.

b) L'incompliment substancial de les obligacions d'informació a què es refereix l'article 11 d'aquesta Llei, excepte que a la memòria de l'exercici immediatament següent se solucioni aquest incompliment.

c) La falta d'acord de distribució o pagament, total o parcial, dels dividendes en els termes i terminis a què es refereix l'article 6 d'aquesta Llei. En aquest cas, la tributació pel règim general té lloc en el període impositiu corresponent a l'exercici dels beneficis del qual hagin procedit aquests dividendes.

d) La renúncia a l'aplicació d'aquest règim fiscal especial.

e) L'incompliment de qualsevol altre dels requisits exigits en aquesta Llei perquè l'entitat pugui aplicar el règim fiscal especial, excepte que s'esmeni la causa d'incompliment dins l'exercici immediatament següent. No obstant això, l'incompliment del termini a què es refereix l'apartat 3 de l'article 3 d'aquesta Llei no suposa la pèrdua del règim fiscal especial.

La pèrdua del règim implica que no es pugui tornar a optar per l'aplicació del règim fiscal especial que estableix aquesta Llei, mentre no hagin transcorregut almenys tres anys des de la conclusió de l'últim període impositiu en què va ser aplicable aquest règim.»

Disposició final novena. *Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2013, es modifica l'article 60 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, que queda redactat de la manera següent:

«Article 60. *Tipus impositius.*

1. L'impost s'exigeix de conformitat amb la tarifa següent:

Epígraf 1. Cigars i cigars petits: excepte en els casos en què sigui aplicable el paràgraf següent, els cigars i cigars petits estan gravats al tipus del 15,8 per 100.

L'import de l'impost no pot ser inferior al tipus únic de 34 euros per cada mil unitats, i s'incrementa fins a 36,5 euros quan als cigars i cigars petits se'ls determini un preu de venda al públic inferior a 205 euros per cada 1.000 unitats.

Epígraf 2. Cigarrets: excepte en els casos en què sigui aplicable el paràgraf següent, els cigarrets estan gravats simultàniament amb els tipus impositius següents:

- a) Tipus proporcional: 53,1 per 100.
- b) Tipus específic: 19,1 euros per cada 1.000 cigarrets.

L'import de l'impost no pot ser inferior al tipus únic de 123,97 euros per cada 1.000 cigarrets, i s'incrementa fins a 132,97 euros quan als cigarrets se'ls determini un preu de venda al públic inferior a 188,50 euros per cada 1.000 cigarrets.

Epígraf 3. Picadura per cargolar: excepte en els casos en què sigui aplicable el paràgraf següent, la picadura per cargolar està gravada simultàniament amb els tipus impositius següents:

- a) Tipus proporcional: 41,5 per 100.
- b) Tipus específic: 8 euros per quilogram.

L'import de l'impost no pot ser inferior al tipus únic de 85 euros per cada quilogram, i s'incrementa fins a 92 euros quan a la picadura per cargolar se li determini un preu de venda al públic inferior a 138 euros per quilogram.

Epígraf 4. Les altres labors del tabac: 28,4 per 100.

2. Als efectes d'aquest article, per preu de venda al públic per a cada epígraf s'entén el preu màxim de venda al públic, en expenedories de tabac i timbre situades a la Península o les Illes Balears, inclosos tots els impostos.

3. Les lleis de pressupostos generals de l'Estat poden actualitzar l'import dels tipus únics i dels preus de venda al públic assenyalats en l'apartat 1 d'aquest article, pel que fa a l'evolució del preu de venda al públic de les diferents labors del tabac.»

Disposició final desena. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2013, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 14, que queda redactat de la manera següent:

«3. En el supòsit que el contribuent perdi la seva condició per canvi de residència, totes les rendes pendents d'imputació s'han d'integrar en la base imposable corresponent a l'últim període impositiu que s'hagi de declarar per aquest impost, en les condicions que es fixin per reglament, i s'ha de practicar, si s'escau, una autoliquidació complementària, sense sanció ni interessos de demora ni cap recàrrec.

Quan el trasllat de residència es produeixi a un altre Estat membre de la Unió Europea, el contribuent pot optar per imputar les rendes pendents de conformitat amb el que disposa el paràgraf anterior, o per presentar, a mesura que s'obtingui cada una de les rendes pendents d'imputació, una autoliquidació complementària sense sanció, ni interessos de demora ni cap recàrrec, corresponent a l'últim període que s'hagi de declarar per aquest impost. L'autoliquidació s'ha de presentar

en el termini de declaració del període impositiu en què hauria correspost imputar les esmentades rendes si no s'hagués produït la pèrdua de la condició de contribuent.»

Dos. Es modifica la lletra f) de l'apartat 1 de l'article 17, que queda redactada de la manera següent:

«f) Les contribucions o aportacions satisfetes pels empresaris per fer front als compromisos per pensions en els termes que preveuen la disposició addicional primera del Text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, i la seva normativa de desplegament, quan aquelles siguin imputades a les persones a les quals es vinculin les prestacions. Aquesta imputació fiscal té caràcter voluntari en els contractes d'assegurança col·lectiva diferents dels plans de previsió social empresarial, i s'ha de mantenir la decisió que s'adopti respecte de la resta de primes que se satisfacin fins a l'extinció del contracte d'assegurança. No obstant això, la imputació fiscal té caràcter obligatori en els contractes d'assegurança de risc. La imputació fiscal no té caràcter obligatori en els contractes d'assegurances en què es cobreixin conjuntament les contingències de jubilació i de mort o incapacitat.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, en tot cas, la imputació fiscal de primes dels contractes d'assegurances abans assenyalats és obligatòria per l'import que excedeixi la xifra de 100.000 euros anuals per contribuent i respecte del mateix empresari, excepte en les assegurances col·lectives contractades a conseqüència d'acomiadaments col·lectius realitzats de conformitat amb el que disposa l'article 51 de l'Estatut dels treballadors.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 18, que queda redactat de la manera següent:

«2. a) El 40 per cent de reducció, en el cas de rendiments íntegres diferents dels que preveu l'article 17.2 a) d'aquesta Llei que tinguin un període de generació superior a dos anys i que no s'obtinguin de forma periòdica o recurrent, així com aquells que per reglament es qualifiquin d'obtinguts de manera notòriament irregular en el temps.

El còmput del període de generació, en cas que aquests rendiments es cobrin de manera fraccionada, ha de tenir en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que s'estableixin per reglament.

La quantia del rendiment íntegre a què es refereix aquest apartat sobre la qual s'ha d'aplicar la reducció esmentada no pot superar l'import de 300.000 euros anuals.

b) Sense perjudici de l'aplicació del límit anual assenyalat en el paràgraf anterior, la quantia del rendiment sobre la qual s'ha d'aplicar la reducció del 40 per cent no pot superar:

1r En cas que els rendiments derivin de l'exercici d'opcions de compra sobre accions o participacions pels treballadors, l'import que resulti de multiplicar el salari mitjà anual del conjunt dels declarants en l'impost sobre la renda de les persones físiques pel nombre d'anys de generació del rendiment.

No obstant això, aquest últim límit es duplica per als rendiments derivats de l'exercici d'opcions de compra sobre accions o participacions pels treballadors que compleixin els requisits següents:

– Les accions o participacions adquirides s'han de mantenir, almenys, durant tres anys, a comptar de l'exercici de l'opció de compra.

– L'oferta d'opcions de compra s'ha d'efectuar en les mateixes condicions a tots els treballadors de l'empresa, grup o subgrups d'empresa.

Per reglament s'ha de fixar la quantia del salari mitjà anual, tenint en compte les estadístiques de l'impost sobre el conjunt dels contribuents en els tres anys anteriors.

2n En el cas de rendiments del treball la quantia dels quals estigui compresa entre 700.000,01 euros i 1.000.000 euros i derivin de l'extinció de la relació laboral, comuna o especial, o de la relació mercantil a què es refereix l'article 17.2 e) d'aquesta Llei, o de les dues, l'import que resulti de minorar 300.000 euros en la diferència entre la quantia del rendiment i 700.000 euros.

Quan la quantia d'aquests rendiments sigui igual o superior a 1.000.000 d'euros, la quantia dels rendiments sobre la qual s'ha d'aplicar la reducció del 40 per cent és zero.

Als efectes del que preveu aquest apartat 2n, la quantia total del rendiment del treball a computar està determinada per la suma aritmètica dels rendiments del treball anteriorment indicats procedents de la mateixa empresa o d'altres empreses del grup de societats en les quals concorrin les circumstàncies que preveu l'article 42 del Codi de comerç, amb independència del nombre de períodes impositius als quals s'imputin.»

Quatre. S'afegeix una disposició transitòria vint-i-cinquena que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-cinquena. *Límit a la reducció del 40 per cent sobre els rendiments del treball derivats d'extincions de relacions laborals o mercantils.*

El límit de la reducció del 40 per cent que preveu l'article 18.2 b) 2n d'aquesta Llei no s'aplica als rendiments del treball que derivin d'extincions produïdes amb anterioritat a l'1 de gener de 2013 de relacions laborals o mercantils.»

Cinc. S'afegeix una disposició transitòria vint-i-sisena que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-sisena. *Règim transitori aplicable a la imputació de primes d'assegurances col·lectives contractades amb anterioritat a l'1 de desembre de 2012.*

Als efectes del que disposa el segon paràgraf de la lletra f) de l'apartat 1 de l'article 17 d'aquesta Llei, en les assegurances col·lectives contractades amb anterioritat a l'1 de desembre de 2012, en les quals figurin primes d'import determinat expressament, i l'import anual d'aquestes superi el límit fixat en l'article esmentat, no és obligatòria la imputació per aquest excés.»

Disposició final onzena. *Títol competencial.*

Aquesta Llei s'aprova a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria d'hisenda general.

Disposició final dotzena. *Desplegament normatiu.*

S'autoritza el Govern perquè, en l'àmbit de les seves competències, dicti les disposicions reglamentàries i mesures necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final tretzena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 27 de desembre de 2012.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY